جملہ حقوق محفوظ

[illegible] غلام محمد

20

چھو قہر اولیا قہر الٰہی —۰۰— چھو قہر اولیا قہر الٰہی

26

173

Acc No
318138

کاشف سلطانی

حصہ دوم

درحالات جامع الکمالات منبع کرامات حضرت سلطان شیخ حمزہ

مخدوم رحمتہ اللہ علیہ

من تصنیف شاعر گرامی عبدالوہاب صاحب پرے ہاجن

بحسن سعی پیر سیف الدین صاحب مسعودی نرورہ

حسب فرمائش

شیخ غلام محمد اینڈ سنز تاجران کتب مہاراج گنج کانل مسجد متصل سرینگر

شیخ عبدالغفار محمد عثمان تاجران کتب چھتہ بل سرینگر کشمیر

بار اول تعداد ۱۰۰۰ ہدیہ فی جلد

REVISED
PRICE Rs

(بقلم سید اسداللہ اندروادی) اپریل ۱۹[illegible]ء

/۷

Darbar-e, Srinagar-Kmr.

۲

مارکھنه کوی مه چھمنه پالش یار
چھونه جایز بر یشیان ییت کاره

دپوسه شیخن چھوکھ پچھن ست
ہاو پیغمبرن لبنت ونت

تم دپوس یله پانه فرماوم
مه کھنس کن اشاره سوی هادم

ت اندر وچھته آن شهرکونین
ژ نوی یار هیت بهت مابین

اس ساری کهوان بر سر خوان
لغمت وهم ضیافت الوان

رشوسین تم وچھت شعابیتاب
به او چھیوٹ کھیون نان کباب

لبیون تم پوت اشتها آسوس
کبابه هیم پیاله مصطفےٰ آسوس

گے کھت پت خوان فارغبال
ریشونتی از اشاره نا دکمال

دوده پیاله بھرون لبالب پور
حضرت شیخنی الون بحضور

ڈیوٹ شیخن سو پیاله مالامال
تراو برگ گلاب تم فی الحال

دپونه ریشس زه بانه برنا آی
کر زه پیرس نشه طلب خوشبوی

زان اشاره سو ریشو تقریب و
لبو شرف تم ببلک سعیت ژاو

لس بر رهبری مجاز سین
محرم نکته ہاے راز سین

خرقه ته لوٹ سلسله نامه
میول ریشس زه شیخ العالم

KASHMIR UNIVERSITY
Iqbal Library
Acc. No. 318/38

پیچ دوہمہ حضرت سلطان ریشی
وانس خواجہ تس بعیدن صفا منس یاد
معلوم تمو نورہ آسن ... بیاد
از خضرن بیمبرن سبق پننی سبیتہ
تم ودیس نیچ ہا شنکہ فیض مہربانی مطلب نا

در بیان ان لقب ... خواجہ
اسحاق قاری ... بیتہ
خواجہ عبد الرحمان لقاء بیتہ

ڈول اگر گل تہ ژول تمس اقبال	ول تمس شہمتن بذلت نال
چھ یہ پننہ سوہا سلیح شمشیر	چھونہ تت جایہ انتقامس ویر

در بیانِ آمدنِ خواجہ اسحاق قاری بابت اکتساب کردن فیض نزد ریشی صاحب

خواجہ اسحاق آسو عارف دہر	ریش سندی آشتیاوہ دراو شہر
گو ژرت اکتساب نور ہم	تس نش دیوہ مہ حضور ہم
وتہ اکہ زن سو نیو بہمانی	کرنہ خواجس سٹھاہ مہربانی
شام و صبحس تمام نعمتہا	رنگہ رنگہ کرن ضیافت ہا
خواجہ حیران یہ مرد بے گانہ	چھو مہ معلوم چھو کس کیا یہ زانہ
جلوہ گر گوس حضرت سلطان	ونہ چھو ییا یہ شخص گومت ناں
یہ چھوا خواجہ ناوہ خضر نبی	چھوی ژہ رہبر جراتو در جی
بہ ادب روزتس ژہ در تعظیم	متوجہ بفیض ہم تکرم !!

در اکہ اسوالہ وکالہ دارا
دراتیج ہال و ندر وارہ
الو تس نعل و ہالہ اسو ... او
خواجہ عبد الرحیم ...

۳

دو لنگ ... اسو تس سٹھاہ چکہ چاو
مال ... اسو تس سٹھاہ جاداو
... تس نخانہ کہنہ اولاد
... سالکن عارفن سو ...
خواجہ اسی ...

اسو مخلص بجانہ سو ...
... خواجہ ...
رودو ... استادہ خدمتس یانہ !!
کرو ... عرض چھو مہ ... سٹھاہ نا شاو
دل یہ ...
ژہ ... حضرت ریشی
... باسید از صفا ... ریشی

چھ مقدر بتقدیر قدرت چھان
یا الٰہی چھ بریہ رحمت چھان
ان تمہ عارفان سبق بروہ
توفیق یا نہ تخواجہ پروردہ
تمہ بخت ان معرفت چھاوان
آتھ تمہ دردوان تمسی تراوان

اولیا قطب چھان رتس بندہ
زون آفتابہ زن چھ تابندہ
ہم ژہ نتہ پہ بندگی منظور
پور از فرض تو پینچ پر نور
پوس محبت تمندرہ در دل
چھپوس رضا چالوت اندر حاصل
یس آسی تم کرن مددگاری
تس ژہ نتہ بہ نید و یاری

ہسے بخت تم کمرن خورسند — گیاہ عجائب چھو تس نتہ فرزند
تسندی پاسہ حق کڈی مطلب — گژہ بعد ہوش تس نتہ بہ ادب
گوسو عبد الرحیم با امید — ہیش ریشی ودان وددیہ سفید
سوژو ونا بحضرت ریشی — دتو نہ والس سو از نو کیشی
تس وپون کھن بنی ژہ کل اولاد — پور صالح بنی ژہ گژھ دلشاد
زونٹ کہیو تم گوس نہ نانہ حمل — از کہ امت خدائی بعمل
گے ست رت اداتہ فرزندا — زاس درخانہ خاصہ دلبندا
تس نہ ونوی عیان شرافت دلؤ — مال خواجہ شریف کرنس ناو
اک ژہ رت گے تہ ہو یتس ناگاہ — والدہ انا ادا وہ الیہ
چونہ تم ہیہ کینہ ہندوی شمیر — خواجہ عبد الرحیم گو دل گیر
گونچھ بہت بخدمت ریشی — گوچھ منز رٹو تمو سودریشی
تس چو انگنت دردمان تراوک — دوہ بدلہ سو معرفت چاوک
آسو نہ ہیہ گونڈ کن مائل — گوس آئینہ زن مصفا دل
یوچھ وقتہ دوان آسوس ملال — ہیش ریشی تہ ریشو بران لس لول

دربیانِ خواجه میرؤم که تجارت پیشه بود بخدمت محبوب العالم رح

اک جوانا تجارت پیشه
آسو تس مال وزر ستھاہ دولت
آسو در راہِ حق دوان خیرات
آسه یس مال وزر وجه حلال
آسه یس مال نچبن یاز حرام
آسو کمس ساروی حلالک مال
خواجه میروم چهوه ناو تس مشهور ه
ناگهان جذبه تجدانتس پیوه
آسو طالب حق سو از دلِ جان
وچه تمو تس سینه استعداد
نفی اثبات تس کروک تلقین

آسو خوش خوی پاک اندیشه
در سخاوت صاحبِ همت
رته کامه کران سو بوده رات
گاله در راهِ حق نه ساروی مال
لاگه در خرج ہر کاره حرام
گوزه ژنه تس نه در ہر حال
در ازل آسو گومتون منظور
سو طلبگار پیر و مرشد گو!
واتو آخر بحضرتِ سلطان!
ذکره نه فکه ستاو تس ارشاد
نقش الله تمس کهنوک بنگین

بیان حالات دوٕ ریشی
صاحب کم حضرت سلطان
استم ون جلوه گرس
بشنام نم میکوند

یام تم اکھ والو بانس منز
عرش تا فرش در نظرتس گو
آس یم تت زمانس ابدال!
اسو آمت بخدمت سلطان
خواجہ میر دم تموکرو ک ابدال
گو یھوی اختیار سلطانی
قطب چھوی نائب رسولِ خدا
غوث آفاق قطب دوران آسو
قطب وابدال وغوث تس بر در
ذرہ ذرّہ بفیض مقرون آسو
یارب از فیض حضرت سلطان
مہ تہ تمہ فیضکوی اتھ تھاوم
مہ لگے ذرّہ سیت نور بنم!
کرہ عرضی یہ بندہ کیشی لو!

گوسو آگاہ آسمانس منز
ہر ذرہ ذرہ جلوہ گر تس گو
آسو اکنہ ون تمن موت فی الحال
کس بہ ایی عہدہ ون کمن فرمان
اے خوشا مرحبا بایں اقبال
ات وین کار قطب ربانی!
ییس چھو مقبول تہ قبولِ خدا
حضرت شیخ حمزہ سلطان آسو
آس اوتاد تمسنزی لشکر
فیض تس از خدایے بیچول آسو
پیرکروت نوزہ ایں زمین و زمان
اصلی کنو خلاصہ وتت ہادم
چھوس پر اکنہ ول بنم سرور
گھرہ ول ہیش زدیہ ریشی بو

منبع فیض محرم اسرار اند
بحر لطف و کرم ملک کردار
نفس کش زبدہ عارفن اند
پیرہش زیادہ عاشقن اند
بشریعت طریقتس ستین
معرفت چھوس حقیقتس ستین

٦

ھس ورد عام نیسی تس حساب
ترس وفیض ستین راے
لکچ بوس ستار فیض سو بے حد
کیم اٹ گسیمر سماعیہ
وریش ریشی سو شاہ و سیاه
رو چھپد خلاصہ زتس ناد
معنی چھو سری و
رو پچھ رتوی عکس بہ ایہ
تس ہمیشہ زون و شوق و ستہ جکس ملک
ریں ون تس ریہ زور و شب سو بین عالب سین کالب
سوبنہ فی بینہ بین بخش
ریہ تنہ فی بینا شوق بیخ فخمیمو
مست اشتوق نطقس زشہ دور
ونزو دار روب از تشرون
معیہ و دوب سوی ابیخ و
پچھو در دوا

تس دوہس روزہ شب آ بیداری | از ہمہ بیخبر بہ ہوشیاری
شامہ کی وقتہ آسوتس افطار | تلخ کیہہ گاسہ برگ از کوہسار
یس اکس آسہ یادِ حق دردل | سو بیہ کینسہ آسنہ مائل
آسوریشی بجنگل و کوہسار | استقامت کرت بہت در غار
گوسٹاہ کال تس دران جنگل | غارس اندر بہت زمینس تل
شبہ اکے زغار دراتسو آسو | برسر جوبیار درامت آسو
از سر کوہ شاہسوار اکھ | وچھنہ لاران شہریار اکھ
ماہیرہ بونہ ازن سونورچی مشعل | آفتاباہ نتہ ز برج حمل
دلپونہ یارب چھو کس یہ شان و شکوہ | لضفہ رات ایوان از سر کوہ
چھوی ملک تس غرض بکوہ چھونہ | آدمیں نہ ین شکوہ چھینہ
نتہ کاہنہ صاحبِ ولاہ آسہ | اولیا کاہنہ یہ کاملاہ آسہ
رہبراہ مایہ آم از درگاہ | آو ماتہ اندٹ نیے غلامس شاہ
دستِ بیعت کرہ بدامن تس | موچھہ مانگی کرہ زخمن تس
ای وناں وات شہسوار تمس | پرز ہونہ تم حالِ کارو بار تمس

ای وٕنت گوسو از نظرتس غیب
باز در جائے خود ہستی گو
آس باقی زچلہ تس کیہہ دوہ
آسو پرشوق شہر کنو لاران
سوپر ژھال پرت اکس ہا چھی آن
لیس پرژھون تم زِ شہر لوگ وٕنت
خادماسیت تس براہ آو !
یام با شیخ دست بوسہ کرن
دپوسہ شیخن ژٕہ تم کروی پیام
تم دپوس سو مہ آم از سر کوہ
مہ تمی ہاو وٕنت دِیہ دربار
حضرت شیخنی تبسم کرہ و
کرنہ بعیت بدر فشانی تس
گنجہ اسراری کرن در باز
کرنہ واقف بہ سِر ہا اسرار

رود اندر چلہ تمس سو فریب
مست از شوق حق پرستی گو
تم کڈن تم پتہ اندر کوہ
از دل و جان شیخنی گاران
خانہ شیخ حمزہ سلطان
واتو نہ ویک خانہ حضرت
واتاون سو قطرہ در دریاو
دور از سفینہ تم نہ غوطہ کرہ ون
تم ولوی بیہ میانو نام و مقام
جلوہ وٕنت رائلی لبشان و شکوہ
لیس ہستین کران یم گفتار
تم بہ ریشی سنطاہ تکرم کرد
ہم نشانہ زیبے نشانی تس
کرنہ ریشی بشوق محرم راز
کروُن تس سینہ نورہ تم یکبار

سو کرتھ سون شمس و رُز وِرُک آس گِر رِشی رِشی

بیکہ ستھ نیت تِم تہ نُور نازک ہِم پنُن سیت بانگ

زن و بہو و نیتھ تہ نازن ستکار بنُن پتِھ جیران

بچیہ و نیتھ سُ ریشی بون ستے انسان معنی زانہ

رہ بچیہ و نیتھ کُنہ ٹھم بُت اندر اوان نمازن

دیتھ منہ یاور اِکہ سوال طلح درویش

رِشی انہ نامہ مانس ریشی

دوہ ریشی انہ نامہ مانس احوال

رو بیچ شہنہ باسن نمی ہلم پُس بیان

وہمی انہ کُرہ زِ ستھ گیہ تہ نہ

بیت خلوت زِ وُچھت باوجود پنچ زِ پان

رُتُت برُن ریشی وچھت باوجودی خلوت

چھی ستہ و واران شاہ خلوت آوان

گو ښخلوت زِ نورِ عرفان پُر	سو سمندر بر تہ زلعل دُر
نورِ حالات از ریاضت حق	پور ہمپیانہ چون رحمتِ حق
گیہ زان تس بعالم ملکوت	لبہ دت بر سرِ رہ جبروت
سیر تم کرِ وِنہ باغ لاہوتس	محرم رازہ گو سونا سوتس
قطرہ میلیت باآب دریا گو	ذرہ آفتابہ زن مصفّا گو!
یا آگہی یہ لطف بے پایان	آدمین ہٹھن کروت شایان
از ملک زیادہ آدمیس ستان	بر فلک واتو کس این شان

در بیان زاہدی کہ در عہد بپہ رشی صاحب بوُد کہ استدراج یافتہ بوُد

زاہد اوس زمانِ رِشی آسو	شہرہ تمسند بہ نیک کیشی آسو
آسو خلقن نشہ سورِ وزت دور	اہلِ دنیا گمُت سٹھاہ سو نفور
کھوہ ہا مس اندر سو خلوت آسو	ترک کرتھن زِ خلق صحبت آسو
وار یاہ کال بے خور و بے نوشس	آسو خلوت زِ نیک بد خاموش
آسو نہ کینسہ سیت تمس ہن دین	نہ غرض نفسکوی نہ تس کھن چن

9

نعمت غیب سوی تہ چمک زانان

یہ فتوح چانو نوہ ہا چھس ماہان

بلیہ ولے سو خوان تہ از زرات

بہ تہ لاحول و لک آیات

نیز گیاہ بتہ سر حق اظہار!

اتہ کھنام ات اندر اسرار

زاہدس یہ دنو برابر بیوٹ

گرونہ فقیر ایچھی رشی نہ بوٹ

آو تُس واتو خوان تس دیش

دیتس یامت زاہد نحلقہ درویش

اسو احوال تس پہ وفا ارشاد

رشی شہ سُدیاد ... اشارہ

یام لاحول تم لوکن برلب!!!

دلو اِن والیہ خاص دب

محرم راز حق بهم احکام
اندگمال دگیم سپن بر تم
هوم در نعمت دم جان
آسو زکیت بیت ودرم کار
آسو زنس نیم شیخ راد
آسو یم ان سوکس محو بردار
حضرت شیخ نماه پیر و نگار
فیض تمو امان ز نور قربت شیخ
آسو راثی ور همی بگنه پنه شیخ

سوانن والوانه منزه راد
آسو ور خوان سر بسر مردار
در تجالت سپن پراکنده
صبحی گو بحضرت رشیی
عرض کرنگ فداے تو جانم
کرمه ضایع تنه پتون افغان
ون رٹوم بامید چانوی در
رشیی درخادمان کرق منظور
خاصه ور خاصه گان ایزد گو!
رو په رشیی بحکم حضرت پیر
آفتابه بکوه استتر ون!
امر کرو بس وله ثه شهرس منز
آد در شهر رٹونه منزل تم!
منبع فیض حق جهوه ثمند در
نور حق پور ور ضمیر ثمس

خون تم نه اهرس بدامن تراد
گو سو زاهد بکار خود بے نار
آسو حیران ز شرم شرمنده
در ندامت ز نام درویشی
هم دل ودیده جان دالمیانم
ثه دتوت می امی بلایه نجات
بهر حق چاره میالو کینثراه کر
سینه از فیض نس کرون پرلوز
عارف و پیر زفیض مرشد گو
آسو ثن جنگلس اندر جاگیر
بله از فضل حق سپن روشن
روز پوشیده ون ثه جهرس منز
جای اندر مقام کانی تم
مرجع خاص و عام گام وشهر
خدمت شیخ ولپد زیر ثمس

درمیان تمثیل پنهون سوال کیو انکسر ربه انکسر مر
وارهه پچ بے شیخ حال بلطف مر انگسی
شیخ پرشینهه بخوش و خود حضرت خاکی عبد ادب
منع جی کیف داریج الدیان عیب ذرہ ادب
تاواوبے پچین جمکیال تی اذن بیو وڈیادہ عیب
حب اندر ترک بے اذن بیہ وایہ
ولیعیش ترک بے اذن ہے وایہ
پتر جی مجلس تنھانوڑ رجھاڑ
تنھن ازین رکین الجھکی
خبر ون ترین تخت سر آیو
پنیتون بارگه سر ساری
چیمی گالب خدا اساری
[illegible]

در بیان خلوت نشستن حضرت محبوب العالم داوٗدِ خاکی
پیر دین بود بے اذن درآمد میگوید

شیخ داوٗد و حضرتِ خاکی
شه اکے سو مستِ عرفان آسو
شیخ خلوت اندر بہت خوشتر
الیتاوہ بن سو با امید
گوس از حجرہ گفتگو در گوش
دیونہ سلطان چھو ٹلس خلوت
چھو مومت بجحرہ اجلاسا
موذرن دتہ وچھنہ دربارا
نور تابان تس نزیبائی
آسو سلطان کنان تس تلقین
آسو بن جواب سوال تمن

آسو پاکیزہ پاک دریاکی
بردرِ شیخ حمزہ سلطان آسو
مولوی پتس چھو ڈیٹھ وان بردر
بیت انت سوی قبلہ جاوید
رود باہوش ڈیٹھ ہت خاموش
کانہہ اندر گو چھس نہ کُن کُن وَت
پیوس در سینہ سخت دسواسا
پیر سی لتہ خلعتاہ وارا!
صابرن تم توان شکیبائی
بہت اکس رہبری الجنت دین
آسو سارن تمن خیال تمن

آسی ہمت سنزی پتہ تلقین
چھہ مسلمان خاص طالب دین
کُس واقف تہ وُن در اسلام
چھوی تہ تفویض وُن یہ ساروی کام
تربیت کرہ اس نو سو یاں!!
لم چھہ طالب رضائی حق جویان
ساری دون یہ پیر اولی!!
چھوی رضا حق تہ ہم دِرضا...
عامن کو تو تشارہ...
دِن پیو دمر پیہوی بتقدیر ازین
مخلص مرید بر کرئیرہ پیہوی
بالاسر پر جانشین پیہوی
دل ہوسوزن پیہوی تہ دلسم
بہ ازفیض حق یہ مجبر دیم

[illegible marginal text]

ترتیب کرہ ون سجن دِ پری
یہ جہانا ز فیض و لطف بری

از دل و جان تمو کرو ک منظور
سو دچھیت گے ستھاہ خوش و مسرور

دتکہ بوسہ پای پاک تمس
از مژہ ڈوکھہ لٹہ نہ خاک تمس

آفریدہ ز قادر بے چون
خلقتا رنگہ رنگہ گوناگون !

جن و دیو و پری بیہ انسان
ناگہ چشمہ بکوہ کوہستان

ناگہ قوما چھہو خاص ترا جن
مردونن جنگلس اندر ساکن

چھہ محافظ تمن ملک آسمان
بینہ باطن ملک چھہ یا انسان

ظاہرا جسم چھک ز آب طہور
باطنا روح چھک ز عالم نور

چھو تمن اختیار در ہر کار
گاہ انسان رنگہ گاہ تمہ مار

آب از جسم چھوی تمن جاری
قطرہ قطرہ ز قدرت باری

چھہ بنان ناگ بہ تمی آبہ
کیہنہ چھہ اوتا کیہنہ چھہ ارابہ

کیہنہ چھہ آبا کیہنہ چھہ خوار و خراب
کیہنہ چھہ شیرین شورہ کینژن آب

در بیان رفتن حضرت خضر بابا و خادم اودی برائے اثر کردن بیت ناگہ چشمہ ہای میگوید

[illegible marginal text]

نے ژآ بینش اژ ڈیہوم !!
اکہ جوانا لشکلِ لوڑا نی !!
پرہ نادم سو کلمۂ توحید
رٹہ سعت ژمیہرہ وردی تم
تم مہ منگیتم لکھت یم کلمات
دیونہ چھم دا ریاہ خویش و تبار
اژ زبانِ تو بو کرک تلقین
شیخ ازہ آب چشمہ گو بالا
قلہ تراون پتھر لبوے خدا
کاغذس ٹچھ لکھن ہمہ آیات
تراؤ کاغذ تمو بچشمۂ آب
حاضر و چھ مہ سا ردی از دیدہ
خادمن ہر سو زیادہ یو ہمراہ
دیو تمو بلہ حضرت داؤد

نہ پھُون رخت کو نہ ترہ ڈیو ٹھم
آم برہ و ہنہ کنو بنقل روحانی
کرمہ تس امر و نہی کوی تاکید
رلوڑ امانت بپلے مردی تم
یم پرم سبقس اندرمہ آیات
غیر حاضر گمت سیر و شکار
رہبری کرہ بو تمن بر دین
پرہ ونہ حمد البوے حق تعالیٰ
کرونہ شکرانہ تم دوگانہ ادا
آس یم سبقس اندر کلمات
اژ درا آو نیون سوی لشتاب
آمو یارا حسین علی حیدہ
ذرہ ذرہ ز فیض تس آگاہ
سیر در کہسار و ح سیر مود

نس ازہ بینہ لوک بینہ از یاران
کالبسان خادمان رہبر ایران
ژنیہاں کہ بینہ ہنجبیش و کھیار
بابہ سو وارث ہیچ شقی و خادم و یار
تس وارث تیغ درازن سروہ بالا
سر ژنِ ژن سہ تیغ کا چھار
سرچھہ سوبر و بہ باہ
نس ازہ ورد ازہ ژن کرک بہ صحاب
نس ازہ جوبیران آب
و وطن نس ازہ سر تمیہ
بیک و ٹھیلہ پیس
اکہ گھوران اس سوکی الہی
سوجود ازقدرت حضرت پیغمبر
سر حقیقت واقعہ و چشمہ گو ٹھنگ کریک
بابہ مرا آب چشمہ
از آب چشمہ

کرمنا الیشحین میربانی
ژشح آب از ہم پریشانی
آس از نام دیم لشہ گمراہ
کرمہ انیہ شرنگی حذ الیس راہ
سرافسرازی بنور ایمان کرمہ
ہادو راہ حنز مسلمان کرہ
اندر آب چشمہ گو بچالا کی
شیخ داؤد حضرت خاکی
و چھمہ شخصاہ جوان تم نشر و
گرو برگہ دو لوک بہ مر سو
وا ریاہ خلق تن ژنشہ بہ ادب
سامنی فو و نیت جان بہ لب
سا سبزہ تم ازہ مسلمان سے گے
ہاتم منور بنور ایمان سے گے

نال الکس سو علکس دو بیب
اکه بد اسب ئت پین مامر
تم دوشے الکس خنه نا مر
نوجوانا بصورت زیب
بسر چشمه تراد ناون رحمت
حضرت شیخی بزیر درخت
تت کو همی چهنه عام اکر ذوئت
سو جوان آسو سپرد آزاده
رود دپیش شیخ ایستاده
دیونه ا شیخ ای با امید
چهوک تر پر فیض نور کومی خورشید

هر ته هم از دریچه ها معنی	تم دپوس یم دریچه کس زانے
چهوس هو گل به آب از باری	ددن ون آب چهوم کس جابی
چهمنه معلوم در نه دروازه	سر حق یه چهو راز سر تازه
شیخ از آب چشمه بالا گو	تنه تته سر حق تعالی گو
وا تو یا مت سو بر کناره آگ ب	دچهنه پینه نتا دنه منر باگ
آس ظاهر مزه کشر بش ین	کهنه در اصل آسو سنگین کن
تت اندر آس ترامه گی پینه	پراته ضربه نه ساسه بد وبینه
ضربه سی آسو هر شه دیون ناد	ساردی پرته داره بوزنه آد
بیه ئت شکل هر دو سو روش	یکطرف شکل مرد یکسوزن
شیخ زان هد به در بتسم گو	تنه دچهت عبیر تاه بمر دم هیو
حضرت شیخ دین علی فرمود	آس تم پینه مدرس موجود
دن بمردی هوبت دیگر	وات کو لاب شیخ ئت سفر
اگر بمو عزم از دو کوهسار!	آس واره رفیق طالب کا
آس کوهی سو ترن دو من هنروت	درای بار شیخ سیت یار تره ئت
دو لمیه دوهه درمیان دو کوه	دچکنه ناگاه هیبت تر شکوه

تت کو همی چهنه عام اکر ذوئت
په ما ئو هو گران سو جهت و لس بیت
چهو ئت کا نه کران کش شاده نظر
سو هو مشهور عام مسلم

در آز و اسو مه و چهنت و یارو
سر آز تشر از خدا مد بو بت گو
وارمر آنشر جلیس هی وت ما و
سر دین جیه چهم پی منا و
چشمه شاله بوچ چهم وانا پیر
چشمه سیتین رفیق وزیر
چهوم سم سپیره پیه بت آسو
چشمه سه بیت و بیچ آتو گنتره کهاه نه ... معنی سرهی تمول وارد
سر نه تر ... بوچ ... نه ...
سی شیخ ... بوچ ... در دو ... تم ... چهوم ...

در بیان تولد شدن پیر بس قادری

میر نازک بس قادری پیدا شد

در کنار سخن منت محبوب العالم ...

کر یه شیخن زسالکان بتحقیق
یس اکس درجهان پنچو پچه زاو
شیخ از راه جنگل بغطور
چشمه ناگه سر نه سختی سنگ
ڈیٹ آیات حق تعالی تم
قبور ودر دشت جنگل وکوهسار
ناگنی از کمال همت تم
چهو مفصل تهوی بسلطانی
رادین چهونه لکهمتون ساردی
سوداگر لکهی سرن سند ماو
هبنه هی اده ساسه بد دفتر
یه چهو مشتی نمونه خرد ادے
یه فلس مزه تی کلس دن دان
انه دن دربیان یار تهند
میر نازک سو قادری سردار

درده بوله دپان چهه بالتحقیق
شاله پوج درده بوله لس چهوی ناو
قبور ناگن به هر طرف فی الفور
وچهونه سر خدای رنگارنگ
سبعه و راز هاے مولا تم
سو بهر ناگه چشمه و سر ناگ
کر بهر جاے دست بیعت تم
زیاده زیٹهن چهه میان نادانی
لس مگر آسونه یه لٹ باردی
مه خیالس کرور زیاده آو
متنه سوی مصلحت دچهم بهر
تی تلون گهره ای هکه باره
دل بیاران شیخ عالی آن
محرم راز دوستدار هتهند
سون مرشار تهند سوهم اسرار

زیاده عیب زبان درگام
سینه به سوز شاه درپیشم
هم شهیب زخانه نکوت
ملکوت
فهم زیشتیبیز خانه و دردوشان
تمت زسیرت هی بیل وزپیان
هم دوا بی فقیر دل چپت
ازازل معرفت سوا مترو چت
تا ابد بیت لذت وحدت
راه کدنه بغیر سنت دم

15

سلطنی پر سو قدم اقدم
میر نازک سو در ابلخت اسم
عارف دم بحر معنی اسو
از نجات زمین لهت سند ب
آسو همت بسند ب

سنه نور سیه نهت پرنوز
سو مه جار دره بجلوه نوز
تی دکر بام سرکیم سرگ
بیم صاحب به تو کدر کے
بیم قسبح محمد قاضی
دولت سند خدا منتی راضی
تمه در زبدهم لجو نگاه دی
اس اجداد و جدات سند سادی

روز و شب پیش حضرت سلطان
آسو بر جا دہ طلب واتان
وبتہ شیخن تس صاحب پنتہ تس
دروہ ذات قابلیت کس
گوس پیر دہ بحضرت داو ویہ !!
میر نازک صدا کمشن لو شنو

کرو نم ہم یہ نظم فرقان
پیچھ پتی ز فیض و زفرقان
سو صفا کشی صفتی دروشتی
کیم ژوردہ لوز ویہ نوزشی
ریس بشارت پیس ستھا راضی
میر شاہ حاجی محمد قاضی
تھوی مبارک از خدا بارکی
سوچھم چار وہ او کس تارکی

ال نیو پیش حضرت سلطان
یہ سنچھ آلو مے زبہر نیاز
نظرِ رحمت اس تراوِد
یام شیخن ببر تراو نظر
ببیر حاجی سین ستھاہ دلگیر
زاو تم یہ سنچھ مرم شاید
آسوا ز کشف ظاہر ابن معصوم
چھہ نوی یم نہ دیلہ اش زان
زان خضر شیخ دین سین آگاہ
یہ نچو ژہ انت نیاز خدا
یہ وچھت مہ گیام دل مسرور
نیو یہ فرزند شاہ جیلان
کرتمی صاحبن یہ نذر قبول
گھرہ رچھن یہ چھو میانہ باغک گل
اس چھہ پیر ولی شاہ جیلانی

عرض کرمس شہا گژھ قربان
چھکت ژہ سلطان یہ شو یہ چانو ایانہ
چھا یہ منظور تو ہ مہ فرماوِد
مژہ پُہ آب دیدہ سپنک تر
وچھنہ در گریہ آو حضرت پیر
حضرت شیخ گریہ فرماید
حضرت شیخنی گموت معلوم
ونہ شاید یہ کینسہ از یاران
کہ ونہ حاجی محمدس ھی ھلئے
در جہان بس نیوی مہ آسو مدا
یہ چھو از فیضِ حق خزانہ پورہ
وَدہ ناوس لو اسندی شان
واتو در پیش خاندان رسول
قادری سلسلک یہ مالک کل
سو چھو پیرت سلسلس اللہ بانی

فرزند کرو ولی پیر و دہ
بکتہ بیت کرو دہ
سو
دروہ نقشِ
فیض الہ
صاحب پنچہ پنچہ پنچی

سہجهه نفس باز فی همه

محی الدین اسماعیل قطب الاقطاب نایب

[illegible]

اکهه مریدن انوس دوهه اکه خوان
دپوسه میرن شریک آسوی بابو
تم دپوس سو چهو کامه گومت دور
چهو درین خوان نصف تمسنا ہال
ادو چهه ہنت اکهاه تمس انز دور
عرض کرنک مه چهوم ہیوی باغ
دپوسه میرن ته واره کر حالی
ده یکی چهوی ته پادشاهس حق
دوهه اکے یه والیے کشمیر
میرنی مسجدے دگو تلمناو
یت زمانس اندر اگر یکبار
عاریت انه فرش قالیسنه
تراو در پرده سرح آدینه ان
واه ازین ماکسان ناہموار

تم زه بارن شریک بوی ہمتان
کتو سو گومت سو کونه سین آبو
دپوسه میرن چهوو تال غضب ضرور
غضب کر نقص یه خوان چهوی حلال
سو لسند باغ بوسهاه مشهور
نه شر اکس نه چهه مه نشینس الاغ
علته روست یه اسه نه خالی
ہورتس حق حرام چهوی مطلق
ادهر زیارت آس میر
پادشاهم زینه پٹ ہهناو
پیش درویش ایه دنیا دار
شیره مسند نبات و بالیسنه
چهونه دکھن مه سیت کاہه ہمتان
آه ازین کاره چهوک خدا بیزار

سید پاک باز پاک سیر
محرم راز حضرت داور
[illegible]
واقف راز [illegible] خضر
نایب خاص [illegible]

یتون سید درون خانه خود
عذر خوای کمن المتی عید
کرده کهه یا مه سلام پرسش حال
آن شیخ داده گویا ستقبال
الغرض پاکی سید [illegible]
[illegible] شام در کشمیر
حضرت میر [illegible]

17

قابض از فيض يكدگر تم گے
فيضه سيت بهره ور هر دو كم گے

تم ميں تم ثمن دتون ارشاد
كله و خرقه هم لپيد داد

يم ثمن قادري كرن تلقين
تم ميں ها دسهروردي آئين !

تم نه باهم بيك فتوح سين
ظاهر اين اكوي نه روح سين

تم نه عارف بهم ملاقي گے
اكهه اكس تم بفيض ساقي گے

ددن نشه يه ووني سين كوتاه
ٹج ددي تم دوٹي سين يكتا

سّيدن دپو شيخ فرزندا
ليو ٿه آسي عزيز دلبندا

ون بو تهاون بجاۓ خود مختار
سو بناون بو محرم اسرار

ان شيخن پڻ همه فرزند
سيدن كرنه كانهه اكهاته پسند

اندر آنوقت آس تم معصوم
آس مشغول علم درس علوم

در بيان خاطر كرن حضرت بابا داد خاكي اودي جناب حضرت مير نازك صاحب جن خدمت سيّد ميگويد

سيدن دپو بهجي مولانا
وم پر ارشيد دم دانا
خرقه سون ثمن تهوي وسعت
تها اندر ويم خزن رحمت
طالبان پڇي ته فاوان دم پر
دم اكهاه آسيه كي نعي نه رشيد
شيخي پڻ مير نازك آيو
سوي تموالاق ترڪي
مير نازك سين سهڻاه ول الگم
گوسو مچ بيوه علم حضرت پير
عرض كر نك ردوم تتنه دامن
ب دارا مريد چهه نه دامن
يد منشي كهنه قصور او ظهور
متهكر لوم توه ز خدمت دور

گرته پير كت سنده
ويو شه شيخ سنو نئين نواسه
ڏه بناب ناص سهڪ عشق
ڏه چه نيت بركت حواله
فيضه بابت سے شيخ مختار
چهوته روتياه نبك اندر ارشاد
تيادي سلسلك فيض سلسلن ارشاد
نمبر وڻين نين اجلال الدين سهروردي مرشد
سے هاڻ نيه ازه واره سلسله
سو پيابان بيجا ده تعين
بيه تيدان اتش نعين مير

وتوسہ بیت جاپہ بکہ ودنا جانوی
کانفض پانہ باندوق زانوی بانی
از چھی الدین چھی پہہ طریق جیلانی
ستہ جاری ہاو صلیتی شن و
کاسنب بہ ہاو وادیاہ تمتا
میہ بی سکہ ترہ واریاہ بسین عظیم چھی
ودنا وان ادافرن غوث جاداو
بہ ترہ الداور سہ سوے جاداو

ژتہ یدوی لسینہ واتی لوٗر
میر نازک السید الساداتؔ
وچھنہ تس ہنز سعادت ازلی
بردنہ تس از فیضِ حق سینہ
تتہ خزانس نہ حد و پایان آسو
آشکار و نہان تمس دِلس دست
ژاندنہ ربت تم لبون ساردی
کیاہ عجائب یہ قادری اوت چھی
چھہ وتھاہ خاصہ رحمتا نازک
نازہ کا ہچو میر نازک کُس!
میر یامت بدولت ابدی
ستیدن کرہ زحب جانی تس
دتونہ حق تمس نہ استعداد
داپونہ میرس میر بدل وسواس

اہل ارشاد یدینک چھہ قصور
واتو تم ڈیوٹ منبع البرکات
رازہ بادن تمس نتازہ دلی
آسو سربستہ فیضہ گنجینہ
نہ سو اظہار سے نمایان آسو
سو منزہ زہر دو باخود مست
وچھن وینائن نہ نقد ٹاروی
اتھ وتہ زیادہ فیض و رحمت چھی
یہ چھہ از سر حق کتھا نازک
پکھہ ہیس براہ نازک کُس
گو شرف بکل معتقدی
رنگہ رنگہ مہربانی تس
بیہہ بر قادری خطِ ارشاد
شاہہ پتہ یوت یہ چانہ بابت آس

سہ لوتشہ مری پایہ سہ سوے باد
گوسو راضی صاحب نایب نا سیت
سہ بہ زان مہسن باغ ارجمند
پیوبیہ پکہ طرف نقش تکین
خرقہ لاگون سہ بتون نقش الدین
سہ بر زانر بسا و غلام محی الدین

19

طالبن کرنہ رہبری بحرا
آسو یمن ان تمہ نت شاہ و گدا
کرنہ جاری طریق میرانی
بن پیر پای شاہ جیلانی
ولہ دون یوت بوی گیلانی
منقبت سوی شاہ جیلان کر
منقبت سوی شاہ جیلان پر

منقبت شریف

بونی تم زاد و یارم یا غوث
زی پیہ چھم عملن سارم یا غوث
بیکھہ نہ کانسہ راہ مہ در جہان تہ سوا
آشنا دوستہ یارم یا غوث

سپدن نه سو ایز کٹ داو
ختم قدم صاحب ولایت ترداو
حضرت میر صاحب ارشاد
اندری ملک داو تقوی داو
جانوار ابس مسجد جامع
گوییر الصورت لا مع
پیاز نظم سو آسو سپیا زس کم
ژور و وسبزه بعندی کم و ع
ژوون تھمن کروته نم دوسعته گن
بروته نم خوف کپسنه منه ہت
کمه لاابس شور وسو کمه ژول کم دول
ژوون تھمن دون ژون ام کم دول
نسبی چیران سپن فدا از نے
کیاه بنه اسه یه برامعی ی

سینه چھوم داعذار مه یاغوث	چانه شوقه بانه گومت خون
دنه چھوم اشکبار مه یاغوث	ام فراقن اچھن مه کرو دربادٔ
گوسینمت مه باره چھوم یاغوث	گوس غافل گناه کرم عبد
جزبدی کاہنه کار مه یاغوث	دنیاس ہت کرومنه کپنه حاصل
گوزر نو بہار مه یاغوث	آفتابه مه دا تو گوہس ہٹ
چھم گناه بیشمار مه یاغوث	انه خدا منگت میان بخشایش
ژوپوم خاک ره مه یاغوث	ربیسی مله چانه کو تچ لثه
روی آن گلعذار مه یاغوث	کیا گھڑی کم اگر وما ہادک

یڈ وہاتس غلام سفدوک ناوٴ
آسو یڈ اعتبار مه یاغوث

ات اندرباری سپن معلوم
حضرت میر سپیر مرحوم
میر سپیز روایت گرو
ورہشت ہبل سو باین وراو

دربیاروشن شدن نوری چاو در مسجد جامع و سبب وفات حضرت میر نازک علیه الرحمة

بلکه نائب سو میران آسو	میر نازک سو پیران آسو

سپیه وقته سو بالوزنت اراو
ژوون تھمن قبلبه سپن اندرسوی اراو
ژوون تھمن بسبه وسپه
کالاه فیوریه وخواب لاعون اسع ٢ سع
اندرلیپ حال بخت مجون اسع ٢ سع
فتقفی بل زعصه مجون وشرم
اسپه بیود جنتق مرو مر بقع قیه ایحال
وباسو سخت اندرمنه بالونه ایحال
سو قشوع لیکاف
بپ شسو نکاه سپه

ہر سعو ستہ تاج عارفان جہان
ستہ گروہ ہمہ سہ کیہان تاو مہران
سمہ بابہ نفع ہمہ سہ بیکہ و تازی سنہ
نفس شنح شتہ نصیب نازی سکی اسہ سعی
کاکاست نفع مریہ خدا رکی اسکی اسعی
ژیرو گوستہ نہ در دنیا سکی [illegible] دور
تہ تقوی اسو [illegible] شغل [illegible]
ذرہ ذرہ نفس سر سعر ستہ راو
لذت نفس سر سعر مستہ راو
نفسہ [illegible] نفس [illegible]
ازنہ [illegible] زانہ و [illegible] جہان
و [illegible] بابکی [illegible]
اسعو بابہ [illegible] روی
[illegible]

تمہ دریہ نہ قحط در کشمیر
تمہ قحطہ یہ ملک گو برہم
مختصر یوز مرگ حضرت میر
مرگ صاحبدلان ز قحط و وبا
انہ گئہ چھ مرگ اہلِ علوم
اے دلہ کر طلب سرفرازی
ان تنز ذکر دن تہ در تحریر

مو و مت لوک ان نہ در تحریر
بود ریں سرزمیں سو بڈ ماتم
از مفاجات قحط بڈ تو تیرا
سخت ماتم تہ بلکہ بڈ غضبا
از اشارات دارہ گو معلوم!
از جناب نصیب الدین غازی
کرمی تازہ سرحد کشمیر

در بیان بابا نصیب الدین غازی کہ مرید بابا داؤد خاکی شند میگوید

غازی نفس کش بہ تیر و کمان
عالم عہد و وارث مرسل
در شریعت سو صاحب تقوی
لس لقب پیو متون بنور صفا

غوث حق قطب دین شیخ زمان
پاک دین پاک ذات نیک عمل
در طریقت یگانہ یکتا!
بادشاہ جہاں ابو الفقرا

[illegible] کونہ جایہ کہ و نہ حق نہ بنیاد
مقام قرار [illegible]
[illegible] گھم الفت
[illegible] جواب چھوم دو نت
عمر در [illegible] کرو تم!
سینہ خلق نیو زحق [illegible]
مسجد و خانقاہ کرون آباد
[illegible] بنا اون نہ یاد!

مرغ و بط ہاتیو فرزون تراسی
وینہ دہ کرت شتس مقوز [illegible]سی
فلہ بتو تشو بہ تشکو [illegible]سی
دوہ دہ کاہ [illegible] رس
ازمرت شبستادہ [illegible]
صاحب الدین سوی [illegible]
یونما مسجدن بنا اون [illegible]

عاجز آمیہ زاہدا مالک !
پیہ ہنگ شرت ہوی بیتہ مالک
بکی ہنار درن بخت ساقی
بخمہ دوی کوچھ اندر
تیغ خرزن سو دیکھو معصوم

چھوا مس فضل حق سعداہ باد ر
ہستہ آسہ خاصہ بخت در
کدہ سرتازہ گلشن اسلام
ادہ ہم کینہ دینہ کی احکام
بی اکش مذاے راضی گو
تی سبب از لطیف غازی گو

تش بہ افطارِ خود کوئن مہدآب
دوہہ اکہ سپین سٹھاہ بیمار
طالبوان طبیب بہر علاج
دلپونہ خربوزہ کھن اس چھو دوا
آس موسم خربوزہ تم دوہ
عرض کروک اگر کہیو دوسہ قاش
تورہ فرمادیکہ بہ چھمہ قبول
بد پر ٹھم مہ خدا بروز جزا
بلہ ٹھاندوت شفاز خربوزہ
تمہ دقتہ دلس بو کیا بجواب
دن چھو بہتر بہ میل مشراون
چھوم پیون مزہ لذتِ ٹہ جان
مہ چھو لذت زجا و دانی حق
شیخ صاحب بغیر لذت دین

دشکلہ ٹروٹ منددلہاک خراب
دردِ اعضا تمس کرون بسیار
وچھنہ تم نبضِ پاکِ صاحب تاج
بیت بیماری علاج تی چھو ردا !
دات خربوزہ چیدہ از ہر سو
از شفا بنہ دلوہ خیرخ آتش
امہ سیتین شفا چھونہ معمول
خربوزن از بہانہ وچھت ٹہ مزا
آگہ کتو ہنت یہ عیبکوی کوزہ !
بلہ آسم آگہ حساب کتاب
بیت دلس میل کتندوی تھاون
مفت رادم بہ مزہ می زدہان
چھوس نہ مائل بملک فانی حق
آسو محفوظ از چنا و چنین

شخصی از
در بیان اورون
پنش خراد روپیہ
نقدی پابا نصیب الدین
شخدمت بابا علیہ الرحمۃ
غازی علیہ الرحمۃ

دوسرے آدکھا شخدمت بہ آسیس
تمہ زیتی نقد بہ پیش بنگاہ
وقتہ میکانہ بہ اوسو پیش نیت
تمہ ونیک دل دلہ پیش بسم خیرات
نہ دینت دیکھو دلیس غیبی فتوح
دلیکہ ہانہ پیش ونیکہ شیخ جید نہ گرفت
امر زندن کرنہ وہرار سانی

چھوس پونفرین بالکل نادس — یہ ژھنون گھوژ ضرور دریادس

یوتنہ کرہ ھی بہ مبتلا کینہ — آدمین چھوزہ دوڈہ وینہ

تیزہ ہمت مہ گرہ حذاین نھاو — قدر شاھی نہ تم گداین نھاو

دِل کرہ تی بوبت نہ روزم غم — کرہ برہم یہ مال دریکدم

پس تمی ساعتہ دِتون خیرات — شن ہزارن گڈونہ تم الکتاب

نھاو نہ تم بہ پیش خود اکھ ہار — دلونہ راہِ خدا ہمہ یکبار

حاکم شہر یار بت تس آو — ہدیہ بسیار و یار بہت تس آو

شیخنی رٹنہ تس بنیازک دار — دلونہ فیرت تس ہمہ یکبار

دلپوسہ اکزن دتن نہ درویشن — آسہ درکارہ یم گدا پیشن

تم دپوس آسو پادشاہ بیدین — مال اسند اگرہ گژھ مسکین

خیر تمتند فقیرنی بو شر — تمہ خونہ چھو فاقہ یژ بہتر!

دشمنس مہ دلوتم نہ مخیرک باگو! — دوستن معاد صنہ بلائے لاگو!

رٹونہ زاہ شیخنی پنیسہ دردست — نہ وچھن زاہ ردیک سونک کانھہ دست

دُلنہ تم زاہ لباس نایل چیز — تس کرہ ہن گنہ نال آسن عزیز

ہا مر دنیا بلب اوف نہ زاہ
بیہ بنہ بنت نہ مرحکہ دوینن زاہ
سیدن آسن نہ مال دنیا بیار
روز دوشن تیل شبہ چھو فرقہ پنن دنیا کار
چھپ دنیا دیگر مکسی مردار
سوز لال دوہ تھ بسبی مرد جنیس بنیرا دوین
ھیچہ طلب دارمردن چھو بنی زانو
اہل دین انتظار نو فی منظور!
بیہ شعور دیا اسوا
تہ نوی یوہ نور اندر نور!

حضرت بابا نصیب الدین ریاران اوس دن ہیراخود
قاری رحمۃ اللہ علیہ

اکھ مرید اکھ پیالہ
بیگانن دورہ گو سو ارزخانہ
وندرہ اکی بک صاحب دستگاہ
اسو محتار کارت شاہنشاہ!
گیہ اکی شاہ بلی دیتمن
کرکت شاہس نتو اند ون دون
تمتس مر گرہ وک سو آم بخریم
بیہ نھاوی بہ بخشا نہ نجیم
اسو بیچارہ سوی بزندان فیرہ
گورہ بیت زعان خود طلب
دھفہ زاہ نن سو بادل عمگین
گورہ حق سو شاہ نصیب الدین
بیام تی اکی دوہ نہ دوان نصر یاد
جلوہ گر گو س شیخ یاک نہانو

دلو سره تم غم مه بر بزرون نیر — گهڑ یکپت تیز تر تکه ون ژیر
ژل ازین ملک چهوی نه کاهه بیدار — موژ رادی سه ون در و دیوار
گو سو بیدار و چهنه موژ رت بر — راچهه زان آسو به اندر خر
ورا او بیوایه گو سو بیرت تیز ا — کروه شب خیز تیز تر هیمز
سنجوشی واتو تیز در حسا نه ! — لبو سنجات تم ز ملک بیگانه !
اے خوشا عارفان حق آگاه — مریدان صدچه در حبا !
وقت سختی چه تم کران بالسی — مخلص خادمن مدد گاری
چه مریدان رها کران از ستم — دردمندان چه وادی مرهم

در بیان آزاد شدن مرید خود از کشتن بوساطت حضرت بابا نصیب الدین علیه الرحمته

اک جوانا بعقل و دانش پور — آسو از علم عالمی مشهور
نکته دانا لطیفه خوانا آسو !! — کیا سور عنا بعقل دانا آسو

کمینه با و ف سمران تت زران
با امیران تت سین ہم شان
بلکه پادشاہ سین ہم سام نته ہسان تا شام
آسو شاہ کس لوکی سینی !
کو عداوت کتی لوکی سینی
ہم صلاح تم سین و طبعه رالکیتی
ملک بر ہالاس کی بیونت ژو
سیم پیا سی تم بیت گو
از غم بران تیغ عز زای بو
بیرت الکی پیش بکار سازی بو
سیر کی تحقیق سو به متون ہمزه
آسو اطراف کی سو کرو مزه
صاحب جرأت و سخاوت ہیباکی
ہم سخن سنج در ہم چالاکی

پادشاہ سن دو کس جہوی ہا سیو
گو ید واقف اس سی ام افسوس
سیرشتی شم سن از شاه
کمیر سانکو بونت سرشاه
کو دولت سی سانکو بینت جلاد
بارقی اس تیغ عدالت باد
ولیو ونیرین تیس بیگناه ہاروش
چهونه لازمہ یه بیوچه مصلحت پیارن
سا روی که ولیو چه مصلحت ور زندان
دانه ہاروش لدوان بقبضه امیو جان
چه اقصی منز تقبضه گمید ولن باب ارشران
پچهیس نغ تراه بیمنس ... ہیبان
... سیم و ... بنه دوباره جیان
... تاول یه جیل در زندان

تھاوُ شاہین برنج و پار زنجیر
غیر زان ہم غریب و مسکین آسو
یلہ انہ جانِ خود سپن نومید
روی از گریہ کرنہ گلگون تم !
چھوی اَتھی عیان تہ سار دی حال
نفس مکارہ کوہ غالب گوم
مرغ زیرک بدام از دانہ
رحم کریم بہ این غریبی مہ
پیر آسوم نصیب غازی مہ
مہ درین ملک آسو کیاہن دِیَن
سوزتن دل نصیب غازی مہ
مہ کمیہ غم لَش خلاص کرم
سو دریں غم بورطہ گرداب
اک جاغناہ ایوان چھین از دور

قید خانس اندرہ بہ بند اسیر
اتھہ چھلتھن نہ جانِ شیرین آسو
دو دوی اچھ گیین چھ برف سفید
دل الون سوئے فات بیچوں تم
کرسہ نفسِ مکارنی پامال !
کیاز بہت آس کیاہ مہ آسوم کوم
لاگو نفس ملکِ بیگانہ
انہ ازل آس بد نصیبی مہ
بے نصیبی سزای بازی مہ
رادہ رادم ہنون گرگ کھن چین
کرہ ہم ہیتہ چارہ سازی مہ
ہینی لطفہ کوی مہ پاس کرم
ڈیھو راجن امی شبہ در خواب
آئی راجس بقہر تم انہ دورہ

سکیس رتین یعقوب نصب و عتاب
پیائے راجہ ون شتاب شتاب
رہ اَکنہ چھوی نبیہ جان خود وریکار
بتھہ مر بیان ہمن بندہ ران ہمار
کرو نفس ووبیت ورپتہ ہی
مہی از مہ کینیہ زہنیہ اگر کہی
کیا زمہ کیاہ کیمہ بیارہ ناوون جھوی
سینہ بندہ ران وقید ہمنا وان جھوی
سیالو چھوی کی اکس مہ اکس شتوب بہ
تیمس ون بین اکس مہ
چھونہ تھاوکس ون ربہ
چھوی واکس زہ
نیس گمہ سوی زنی کمہ بہ
نرم تس بیل بابل زن
سو وہ دا زن دوجہ فنہ زن بنی زن بیان
سپینہ تھاکس راجہ صفا کیستان
سمر حمہ صاحب

تم ویوس با ہمہ تنگ و نازی
پہ پتہ چھوبا بانصیب الدین غازی
زہ کرت اکھ مرید ہمہ بنہ
آی بہ غم و تر زادی ونہ
دن زہ تراون مرید ہمہ بنہ تر
نتہ دارس گھر گلی زہ دون آدیر
راجہ از خواب یام گوب بیدار
آسونہ تس زخواب صبر و قرار
تھاونہ ناوون غریب کیشمیری
آسو در قید خانہ تقصیری
یادشاہن ویوس زہ کوس چھی ییم
ناویاہ چھوس زہ کنھ چھوتس تقریر
تم ویوس بتشاہ ملک جانبازی
پیر میانو چھوی نصیب الدین غازی

وچھ چشمہ کسی کسی گیہ باز
جلوہ حق وچھان سو دوم ظہور
تجلیٔت کس قران اسہ سکار پرور
کیچ جمع فضل حق پیش کت آسی
راتہ تہ دل تہم ہ ودہ رسایی
کس گیہ زاری نبی ہیہ بیھن
اتیم تیمہ تیمہ اسہ ہیہ بیھن
ام تیمہ بیچھ کران ان نور شکی
تش دین والیو زاہد پشکی

زہ حقیقت سو امت پہ مجاز
یا وچھ نور صورت کسی بصفات
تم لبون نور پاک جلوہ ذات
سو وچھان نور ظہور جہان
رنگہ رنگہ لباس گوناگون

سو گنہ ذرہ نور حق تابان
تیہ حرف یتھ لفظی نشان

نن نت حضرت بابا نصیب الدین
دربیہ سلہ ناگہ چشمہ
غازی ہیبک ناگہ چشمہ

راجہ ازنام یام گو آگاہ
آو از رات تیز ابر می
چانہ بابت سو قہر سند آسو
مرحبا بروزیہ روشن دل
یم تہ تہاوک ورآ زمان موجود
ورنہ از جان نہ جہان درایاس
وُت تہ دن تیز تر سخد ست پیر
گُل گنڈت تیزہ میانو عرض و سلام
کرہ ہن یہ اسہ مہربانی
کرہ ہی اسہ رہبری رہ
تش دِتون مال و زر لعل و نگین
پشخیش تہ ہدیہ زنگانہ رنگ
یجھہ عرضی بحضرت غازی
مخلصا اسہ لیتہ راہی کر

دلپونہ ہبتیک ہوی جھور انکس شاہ
زہرہ سیتین نقہر پہ سرمی
چانہ بابت رُو پوتس نشہ گوس
تمتشری را یہ حل مہ گو مشکل!
وکھنس میانو نہ د سلامت رود
ور بلا ہے ناگہان زایاس
گُذرمہ شخشم کہتوم مہ بد تقصیر
جھوس بو چاکر تہندر کمینہ غلام
ہاوہن اسہ راہ حق دانی
اَس ہوتس مرید ہم چاکر
خلعت و تاج گو رتہ زرین زین
برمریدی بجوتش پاون زنگ
اس پہن بیعتس پٹھن راضی
اَسہ بر دین رہنمائی کر!

شیخ گامسن کس اندر ناگاہ ر
واتو تھم وبعتھو گرم ارک ناگاہ
گرم تتہ آب اسوزن تتہ نار
بیوت تتہ جاے شیخ باسہ یار
شیخ داود پیر مشکوات
یہ سو یار نصیب الدین ذات
خانقاہ طالب علام و دیگیہ سو
تتہ ہدایت بناو بیدہ سو

سو نه ات سبز سی تن بو سیت
ڙهانڊ ٿم آب سرد تت جا يه
تم دپوس آيه جا يه ڙهانڊ آب
تر ادشيخ سچيشمه اٿهه پون !!
نمه آنک اصفت نمود وچهو
شو به بيت جا يه گرم وسرد جهان
کهيدن سين دتون زمين دب
ناگه چشما عيان سيون في الحال
آب سرد وچهت پين سرد ده
لوک از هر طرف تماشا بين !
چهه کرامت ز اوليا ء بظهور !
يه چهو باقي ز معجزات نبي ص
بله بعضي صحابه در عرفات
تم ز انگشت جوي جاري کره !

بله ات گرم ناگه سي ٻهه وات
منگنه پيرس ته آب بي واپه
تم دپوس چهوم نه گرم آنک تاب
هتهونه پارن تمک مثاله ونون
مظهر واجب الوجود وچهو !
جلوه وت چهي يه ره نور د جهان
از خدا کره نه آب سرد طاب
سرد وشيرين سو آسو آب روان
سو تعجب نشهره گو مشهور
وات در خدمت لحبيب الدين
از کمال قلوب وکثرت نور
اوليا ء محو در صفات نبي ص
تشنه لب گيي لسيد السادات
تر ليشه متني با آب پاري کره

رہبری سوی کری بذات خدا
علم وصفا چھوا ز صفات خدا
سان پیغمبرن منگون از حق
علمہ چی زان علم چھوی بر حق
طالب علم ...
جاہل چھلہ گوی تیز الاہ چھوی
بزرگ عالم بجرتی عقلی چھوی
عالمان از ہمہ تجلی
... ادبی چھوہ و بر
بنہ نورہ چھوا ز عنایت حق
علم دم راہ چھوا ز ہدایت حق

شمس الدین سوتر ھاند تس کیاہ گو
عرض کرہ ہس سوگو بد روشیی
تم رٹن راہ حضرت سلطان
از دل و جان محو درویشان
سو دپان علم ظاہرک کیاہ گو
روز و شب پیش حضرت سلطان
حکم کرنک ئیتھ سوون آنون
انساون رٹت لصد خواری
شمس الدین ہمتس بقہر و عتاب
نس تہدید دیونہ اے داود!
علم تراوت ژہ گوک ون ہیراہ
علم رہبر چھو در رہ مولا
عالمس ہو چھنہ بیہ کاہنہ خاص
علمہ دریا چھو بیحد و پایان

دیوہ تس غول رہ کا نژراہ پیو
نلناون کتابہ از پیشی
تھاونہ تم لعلم بالکل زان
چھونہ کینہہ چیز علم از ایشان
باطنک علم عالموک شاہ گو
سو چھو آسان نثار از دل و جان
سو گنہگار ردہ بینہ کن زانون
آس آزردہ تس نشہ ساری
کرونہ تنبیہ ہمتس بحکم کتاب
توبہ پر از خیال فاسد ند د
علمہ سیتن ہنان سجی آگاہ
علم بہتر چھوا ز ہمہ اولا
عالمن سیت تھاوی اخلاص
علم سری چھو لامکان شایان

چھوس پوہیران ...
علم تراوت ژہ گوک ...
... سیر وسیر زاہ
... واصل زاہ
... بقہر و عتاب
شمس الدین ... تہدید
... داود ...
خواجہ منزلگی ...
سو لشہ منزلگی سو در ماندہ
... ستا و سو در ...
... صفت ... ذات
... صفت ...
... ہیبودہ ...

تس چھو علماءِ ز علمِ باطن یاد
چھہ دپان تم مکاشفہ تت ناد
رہ سوی معرفت چھہ سوی بہتر
سو تسند علم چھو نہ لفظ حروف
سو چھو نور از نورِ حق پیدا
چھہ یتی نورہ تم ستان ہم نور
ای ونت دراو خواجہ طوسی
والتوفیرت بحضرتِ سلطان
قصہ شمس الدین ز سر تا پا !
بیہ ولپہس ہین غ بھادک نے ان
ردد نخرہ بعلم خوانی لَس
کہتو خرس ہیٹ کتابنی ہند بارہ
عالمس ہیں نہ زان چھی باذات
گے گیہہ دوہ تہ خواجہ شمس الدین

سوہنو منو چھو صاحب ارشاد
ہمہ مقصود علم تت منز آو
بلکہ عینِ حقیقتس رہبر
سو چھو باوصفِ حق ہنون موصوف
عارفن دل بجود کران شیدا
چھہ وچھان غیبہ کوی مشاہدہ پور
گو لسلطان پئے قدمبوسی
رُخ از لب سپن شکر فشان
پیش خواجہ کرہ دک اسان افشا
تس چھو پرہ یہ علم بڈ تا دان
پیوہ نہ نورِ خدای دائی تس
زانہ کیاہ خر خدایہ سند اسرار
سبعیل عالمس سپن پہہات
گو بذاو دو آن نکو آئین !!!

تس دلپون وتھمہ سیت چھو پس نیران
ونت شمساو مرکن یہ حضرت سلطان
کرہ یا پنی پنی سند لو و اہ ! !
دفی تمسند تمہ شوقہ پتھ چھو وار
تمہ ویوپس پانہ بو گفتگو سا روی
حرف حرفہ سو چھہ شتہ تمہ بار دپے
ستہ سکشاو ترہ کرنت پتہ آن ما
تہ دوان اسو دزان ستہ تھنمس محرم
ترنا ہرہ سیبتہ اسو پیت سپہ راہ
زانان سیتہ تم آگاہ !

چھو خدا پن سو سیت
ازنتہ پانس پلہ پکھنس سیت
تہ سر تہ دور زن نہ !!
تہ پھرہ دوان گدن حرتہ
بو اوقات سرہ پسند زانہ
ضبط

پھوہ پرت دوقتہ موتہ بادر سلام
پھوہ بیوقت کینسہ سیت کلام
چھو امیر و وزیر دربانان !
الیتادہ بر پھو سلطانان
پھوتہ سخت ڈاب سلطانی
شاہ پریشان زناب سلطانی
چھو کرزن کر پکہ چھوہ بار دنکن
شیخ صاحب چھو تجو کار دنکن
پھوہ ظاقت یہ کینسہ ارشاد
پھرتہ در بیہس لبی نہ تم درن ناد
ولپسہ خواجس بغیر دیدن پیر
پھرتہ ان پادشاہ امیر و وزیر
پر تمس یا داود
پھرتہ پیرت عجب چہ خواہد بود

محتضر گے بحضرت سلطان
ڈیڈہ دروازہ بارگاہ ڈیوٹھن
آسو دربر لباس شاہی تس
چار زانو بسند زیبا
شمس الدین ولس سین اندیش
میانو ہو شیلم آسنہ کینسنہ
گاسہ سیت گینم لرہ کانی گر
یہ بہت شاہ زن اجدر تمکین
شیخ گو برخیال اد آگاہ
یہ الہداد شیخنی فرماو
فرش قالین شمس الدینس دن
دتو الہدادنی سو قالینہ
شمس دینس سو فرش انون ہیش
آسو حیران زکشف سلطانی

شمس الدین وچھون سو شوکت شان
مسندس ہیٹھ بہت سو شاہ ڈیوٹھن
دگہ چون ماہ ہیم ماہی تس
فرش قالین و اطلس و دیبا
گاٹن گٹہ جاہن کتو عیش
مہ وگو دلفرون کروم دینسہ
کوچہ کوچہ پکان تھکان جھم پد
زن چھو دنیا میس برابر نگین
لبونہ تس یہ حضور خاطر راہ
تس تمو سوی فرش قالین ہا و
دپ امس فرش سیت بالن بن
لسنر و گیہ کمدہ بالینہ
گدنیشمان سو از خیالے خویش
کیا چھہ از حق امس مہربانی

بیہ کیاہ نک برتش چھ ای گو بو و
ای وچھت نی لبوت تہ گژھ تو نشو و
عاقن دربدر ان پریشانی
جاہن وچھنہ کیاہ چھ سلطانی
کرتہ ون قالین بیھن آرام

۳۰

سوامی وقتہ از خودی گو ور

روضہ در ہر طرف سیں غالب	راہ ضی گے فنا دسی طالب
شمس دین بکعبہ راہ رٹن	در حرم از کرم پناہ رٹن
حج کرت گو سو در مدینہ مقیم	بہوٹ تنت با ادب پے تعظیم
و مدینہ سو با خدا واصل	گو تمس از خدا مرا حاصل

در بیان حضرت میر افضل کہ مرید جناب حضرت پیر شیخ حمزہ مخدوم رح

عارفا با کمال اکمل آسو	پیر کامل سو میر افضل آسو
آسو ابدال علم شرع کو ختم	سر حق سو گو متون محرم
خاصہ یار الحضرت سلطان	آسو مخمور و مست در عرفان
فیض تعلیم آن کو گرد و ار	آسو جاری چو آب ابر بہار
شیخ داؤد حضرت خاکی!	لبونہ علیچ تنے شر فناکی
میر افضل دردن خلوت گاہ	آس لوزان نداشتی ! گاہ
مرحبا قطب روزگار تہ چھوک	در جہان خاص کرد گار تہ چھوک

بخشش پانہ از پیر خاصہ
گوہرہ و ستارہ نبیہ خاصہ
گو سو فرود الحضرت سلطان
... همه فرمان
... ادب و سلام
... مستغرق الکلام
... سلام علیک

حاجی افضل ... لبیک لبیک

دریمان حضرت شیخ حسن
کیاوریار کوم په حضرت
شیخ نجم الدین

سالک روزگار مالک زمن
مالک ملک حق سو شیخ حسن

در طریقت سو پوره کامل اسو
فی الحقیقت سو صاحب دل اسو
لس په جذبه الهی پیدو
په دریش شیخ حمزه راهی شو
دلونه نوم زوره شیخ حمزه درهن
بیو اندرین حضرت شیخ حمزه بامن
پیک مرشد شی

اې مه کریمه تمو مهربانی	قی تلوم از جناب سلطانی
توره فرماوهس سو مظهر کل	مفخر و جمله انبیاء و رسل
درین کائنات چهوی بظهور	نه چهو ساروی تجلوه نمتند نور
هس نه دیوان نهان لس نشه ساروی	بر گزیده سو خالقن ژاروی
به دنوی لم مه نت سپین فرمان	نه چهو مانن لتنده چهم نه مان
لس بیج دن لس نمی چهات مختار	مه چهو حکمس عمل بفرمان کار
منبع فیض دوان جهان سوی	لس زمین نه آسمان سوی
لس نشه نمتندی ظهور سپین	نه سپین نه عیان نه نور سپین
به چهو نه سوی تجلوه سازی چهوی	برت اکهاه لس بعتقبازی چهوی
فیض نمتنده به آسمان و زمین	همه بدنیا سو فیض هم در دین
میر افضل لطوف بیت الله	گو مشرف بفیض مرشد راه
حج ممرت آسوز نده کینه کالاه	از حرم گو سجنت الاعلی

چهو در آن خاک پاک مدفن لس
بهتر از آسمان مسکن لس

سنتش سو محبت
اسو دریار وحق شیخ دایاره
کینه نتس شونه بیش بلیک
اس سیم و دستنی اریس کیراات
اس مخلص خیر و سلسله کیران
اس کس ولی و تمت جان
ارسکینه بخت و قسمت سلطان
اسپیس اوده یار شیخ ودرخ
شنه بس یار یاریشت یاری سع
شیخ پیس یار شیخ ودرخ پیس سعا سپس
وانت مخلصنه یار شیخ ودرخ بانی سیس شیخ حسن
سو شیخ لس سیسوهی دیاره زاده بوم
در سوده شیخ دریشتا

اندران سرزمین ئمتن آرام | پیشرو خلقتی لیبیش تمام
لسوے پیر باصفا بیزران | از ادب بو برہنہ پا بیزران
آسو نالہ لدرنمتن سر راہ | رنہ کالش چہوہ سخت ڈدرما
چہو تہوی سخت شور آبس زدر | نیہ ہیتس سو آب ہیچوں مور
نمتہ کے آبہ کوہ گہڑان ایرہ | تہ وچہت اچہ گہڑان سہر تیرہ
پیرہ سندہ شوقہ بلیہ شیخ حسن | آسو شہرہس کنوی پیادہ وسن
آسولتن منزہ نمتہ آبک نار | آسو از شوق پیر خود لاچار
سو پران آسو یام بسم اللہ | شیخنا شیخ حمزہ اہل اللہ
آسو آبہ تران چوجاناوار | گونہ تس زاہ زآب دامن تر
اللہ اللہ اعتقاد ای گو | عاشقن مہنو اختلاوای گو
کیاہ کرہ آب ہیہ تار نمتن | وفضل ایزد مددگار نمتن
سو ہہس گونہ آبہ دامن تر | عیسہہس دتون آسمان لستر
یونسس گاڑہ گو شکم وشن | گرنہ نارس خلیلسی گلشن
لیں اکس آسہ بایقین دل صاف | از درِ پیرس بکعبہ طواف

کہیاہ کرہ اوہ تیس ہ تیس ہ لیہ اب
محبت حق لیہ و زانہ کانتہ حساب

ن دریپا کالا حضرت بابا علی ریشی الهام رہنمن
ہہ او راو عزیز حضرت محبوب العالم
شیخ حمزہ رحمۃ اللہ علیہ
اور ورثیمار ہار عالم بر آرا
رطلب بار ثرایمیگوبد

ن درفی علم مولوی رومی
شیخ بابا علی فخر رومی
شیخی سوبوسخت بابیہ
حضرت سوز پیر سعو
جیو ز اندر جہان سوز
مست زوجہ بہ معارف وارین

شیخ بیت الحرم لیہ بارہ کردن
سیر ودیناہ کی کنہ رہ کردن
خاص حق نیست کہ نہ صحبت تم
شہاہ بارِ حق ولیل قریب تم
سو نما ندان ہر طرف بہ پیم
گرہ است نہ زور نیلی خبر

کرہ ہیتن بی نہ دولت مال
عاقلو ومعقول چہو درم عال
لیہ سو زنماندان ہمک بیگانہ
اللہ اللہ سو تہ چہوہ درگانہ
بیم زنماندان دی ہم مشتاق
گو بہ مہنہ دریہ نہ دوم عراق
یاد رتی نابہ آسو سوی تر ادون
نحن اقرب الیہ متراددون

تم بهر سر زمین کروان تگپوی — طلب پیر کرو نه در هر سوی
جابجا صاحبان کار وچهن — خاص حق تم بهر دیار وچهن
تم نه بو باز اصل کار لبهون ! — کاںهه موافق دلس نه یار لبهون
لیس اکهاه تم وچهن زاہل جہان — تم همه آس پیر و سلطان
لیس اکس لنته تم وچهن خوبی — سو وچهن تم مرید محبوبی
ده لاران سو در مدینه گو — از سر درد و سوز سینه سو گو
رٹونه دربار آنته لولاک — عرض کره تم ودان بادل چاک
اے شہنشاه اوج ما اوحی — صدر و ہم بدر مفخر طے
ژے لنته جمله فیضیاب سین — ساڑنی بیته فتحیاب سین
با امید آس بنده مسکین — شاد کره تم بو زیا دهوس غمگین
لطفه ستین مه کامیاب کردم — رحم فرما و فتحیاب کردم
لن در آن فکر سید عالم — جلوه گره گو بواقعه در دم
گو منور به نور حق مسرور — از دو دیده وچهون سو جلوه نور
کره ها جالفدا اے آنه دیده — نور پاک آنکه آنچنان دیده
آس فرمان سید السادات — کرو نه ضائع ژه بیهوده اوقات

قنبن شخصے بامر بابا علی محمد رومی
ورہیب احرام بہر اے تجارات
اوسیدن خبر وفات شدن
او درجی خانہ او دریا سنیدن
زو جبا او در زمین ٹپ رہ ب
رکبی رکبی مکان

خواجہ اسحاق حضرتِ حیدرہ
حلکم کرہ ونک گھڑو باستقبال
حج کرت آو کرہ ملکس سیر
دالتو درہیرہ پورنیرو تیز
دنیرہ لتس بیہ میالو دعا و سلام
گے دوشی تم بحکمِ حضرتِ پیر
کرمنارہ تمو ہم از شوق
دات شاہس نشہ بجاہ و سرور
شیخہ نی بابو درکنار سلٹون
بیہ بابت سو جستجو لتس آسو
از نظر گو سو با خدا واصل !
پس سپردہ بہ میر حیدر گو
یہ سرِ تخت ہم ثریا آسو
گہ بعلی مکان گران بوسیں

دو نوی آس پیش آن رہبر
آد بابا علی زچندین سال
از سفر چیس سعید گیہر دار
دنیرہ لتس کنہ مصلحت آمیز
کرزہ لتس سیت باتمیز کلام
دات درپیش شیخِ پاک ضمیر
الکہ اکس لتہ آس ہانڈان ذوق
آد بابا علی دوان از دور
قطرہ نی بحرہ نش قرار رٹون
سر بسبزان کنارہ حاصل گوس
از کنارہ تہ مدعا حاصل
نس صدف ہمچو کانِ گوہر گو
تہ ہمہ زیرِ دست بابا آسو
گہ باسرارِ غیب آسوس میں

اسو شخصاہ تمن کران خدمت
اسو خوتین خلق صاحب ہمت بابا
ات دوہ تیس خبر مست سوا تا بابا
تن نہ اکہ سخطہ ایس ... نال
تاگیہان اسو درسفر نشت

۳۵

گیا بہ یثرب زمین تاکیسال !
گیس وریس زیادہ بیہ کہنہ بت
آسو در مکہ مال و دولت بہت
دشمن اک کرس ایتر شہرت
سود عبد الکریم کو مدت !
سخت ماتم تیس بحق نامہ حقی !!
کہ بیر اگندہ شور زنانہ حقی

یمین بابا علی عیال کردی ڈیون
بہم نسز زنانہ ہاران ندن !
ورثہ فرزندان وارثان تسانی
شوند و عفون گیر و زادی
گرو نسد بہ لغزنہ آیم
آشنا بار بابا اسماعیل بہ

زانہ نہم کار کارہ دم وامہ
کار دم وان پہنم وفر وامہ
بعد یعنتہ سوان سبحی بارہ
کم در سال پنو سو جمع بارہ
بعد ابکہ ماہ تہ وون پای ٹیوم
یمہ تہ ووڈہ فانہ چھو وانتکی پیہ
واتہ ووڈہ فانہ بادہ دریکھ اُن
اُن یکمشتہ گوتہ تعقیبی اُن
ربت گھرت اد خواجہ بابہ زوال
سے گتھ تمند بابہ بابی فانیِ عال
خواجہ عبد الکریم دوونی باتہ
سے منور تمی یہ رحمتہ سو اتہ
محرمِ راز ہم یامت سر اللہ
دوونی جذبہ بیت پاس پیہ

عرض کرہ وہک سو خادم درگاہ
سو مرت رود مہ سینہ فراق
چھیس سیاہ سر غریب و لاچارہ
چھوسنہ کانہہ راہ کھیلہ تا دن دار
تورہ فریاد ہس ونوی کم مود
عرض کنہ نک اکھاہ چھو تمسند بابہ
تس اچھن تل سو ہود دریترب
گو سو بابا علی سٹھاہ مجبور
وچھنہ عبد الکریم دربانہ ار
تس زمانہ ولون سو چھو موجود
چشمہ وٹ بد وچھن تہ چھوی شہیر
چشمہ یامت تمہ وچھن در دم
وچھنہ خاوند ہنون سر بازار
ایخوش آسہ سیر اکس ہنہ پیر

در سفر آسو ہود بر سرِ راہ
سو دتن تل بوتس وتے مشتاق
بے سر و سایہ خوارہ و آوارہ
تہ سوا زانتہ پوہ کانہہ دربار
آسو کنت جایہ کہ سپن آسود
دن تہی ہنتہ سو گو بیمار
نہ چھو دشمن نہ عقلہ کن کاذب
تراؤتم آسہ مراقبہ بحضور
بیترس ہنز کران ہنون بابا ر
شاد درکار و بارِ خود خوشنود
بس ہیوی نالہ گریہ زاری کرہ
واتہ اندہ دیارِ بیت حرم!
آس ہفتس بعیش دل بابار
واتنا وس سجو ہیک تقریر

تمس ووتی خاص حق شناس سپیہ
یمہ بہبنس ہمہ سپاس سپیہ
لیدہ بابا شیخ وفنت ورنمہ
عال تہ ان شیخ دوونی شہہ سبب
انہ پیٹہ سو چھوچ وزانہ نندہ وانی
منظر دِ وسیلو سر حق وانی
شیخ بابا علی سٹھاہ وقت چھو لا ثانی
کنہ تصنیف تمہ سٹھاہ وو سکھاپنی
پانی یہ ناوِ ہ زیتہ زیتہ اختیخ سپہل وریہ مہربانی
یہ بیت اخ سپہل تمس انتمس جاندت
جو چھونت تہ چاپہ تمس فیض حق کاریٔ سالسی
تنہ چھوکنہ نوان فیض حق تنہ

داستان شیخ بهرام صاحب کہ حضرتِ سلطان رحمۃ اللہ علیہ

شیخ بهرام آسو عارفِ حق
در ریاضت سو آسو باحق پور
شاہ بهرام آسو گور افگن
صاحبِ مال و جاہ دولت آسو
جذبۂ حق سپن ہمتس ناگاہ!
مال و اسباب نذر کٔرن جاں داد
کرِ دنہ ساروی فدا براہِ خدا
گو بدربارِ حضرتِ سلطان
پرانِ اعمالِ خویش آنن یاد
رادرم عمر دلپئے دنیا
آیہ دریشن ون سوخواری مہ
چھوم اگر کینہہ زِ عمرِ دوران باقی

نیون ازعارفانِ دہر سبق
از مِہیٔ معرفت گموت مسرور
شیخ بهرام آسو نفس شکن
تس سٹھاہ شور و شان و شوکت آسو
کہ سو نفرین زوالِ دولت شاہ
ہمہ در راہِ حق بیکدم داد
رود بے خانمان برسرِ راہ
بے نذر مال جاہ گومت فان
کرمہ بیہودہ عمرِ خود برباد!
کیہہ بے سود گفتگوے سودا
کیاہ کرم سود نالہ زاری یہ
تشنہ آبس زہ لاگتم ساقی

ظالم کسبت نفس سنگ شون
نفسانی بت بزیر جنگ ردون
توسو نفرین زنو نشی بیگانه
تو دو شہنشاہ جب کے ویرانه
کو ھر الله جب کی اندر شم
شیرہ بادن نه واریاده بم
دو هم الله والو حضرت سلطان
وچھه نمسند مکان پچی زندان
توسھاه خوش ہمش دعا کرن کی
ازدعا جان و دل سندا پرکی
کمر و اوده تم لعب رخ
رحمت حق بجان او
رحمت در مین نه کچ سیدان
از غم ہجر نشتی پریشان

صاحبِ کشف ذوالعیان سین
یا الٰہی مه نه بلطف وکرم
سوز تم رہبراہ مه صنا زان
نه از بارگاهِ سلطانی
چھم ستھاه پرده پر ڈھر روزت بھے
یاد تم ہیت دلیس مه اصلک ظن
بقاو تم مه از ہمیشه از دل جان

عارفِ حق بنورِ جان سین
نظراه کرنه از خودی گذرم!
از غلامانِ حضرتِ سلطان!
کرمه کینزراه پین مہربانی
بخشتم ام گناهِ مه اُلک ٹدکھر
لگھر ہم خاکِ تیره سی مه سون
عاشقِ کوے حضرتِ سلطان

دربیانِ حالاتِ شیخ بایزید شمناکی مرید حضرت سلطانؒ

شیخ دوران منبع پاکے
آسو شمنا سو بایزید سن ہو
ہند بچو آسو صاحبِ زنار
گو مسلمان سو آ در سلام!

حضرتِ بایزید شمنا کے
ارشدا خاصه نسن رشید سن ہو
در ازل آسو لس سعادت یار
کرنه اندر قفس نفس تم رام

جان فدا کے ونه نمبر مسر ووضیه ہال
کرنه کسوس الله لولاک باز
جلوه کے کمال آ و فیرت
وارباه کسی پھرکرون پروانه
پنه نی جابه ودو دریچ بامر
اسوه نت درو دریچ
اسودو ستن وبیل البهم
وپیس الدوو ستن جو بت
حیه بیاته لوزنجت نین خو نب نب
ان سلطانه ودریچ پیچ سلطان
واله در دروازه نه باغ آسو حضرت اندر فقیو ستان
سمیه بپیس سکان بنه زدرو دروازه
ونه تم لو الله تم اندازه

سی فقیران زیتس پیوی
چھنس خام پینسه و یہ ازنار غیال
نیب آسنه یاو خدا سو و ربجر سال
باوقف بینریں اروی بغیتا بیده ولیت جم
خواجه عثمان صاحب زر سو
درپیم باجران سو افر اسو
مال زر ستھاه مشہور
[illegible]

چھو منهن کامه پیره سوند فرمان		بندهٔ حق بو چھو سنه بندهٔ جان
کیسنه کره نه خلافِ امرِ خدا		پیره سنده حکمه کنهٔ سنیره جدا
اللہ اللہ ذات دین تعظیم		جان خود باخدا اکروں تسلیم
آسو در عمرِ خود سونت جا به		نه سینس ٹھرنه تاپسی زھابه
گودران جلے باخدا واصل		تنت گو به مقبره سیتن حاصل

در ذکر حالاتِ خواجه عثمان مرید حضرتِ سلطان رح

راجه وقت خواجه عثمان آسو		فیضیاب از نگاهِ سلطان آسو
خواجه زاده سو صاحب زر و مال		آسو ور تاجران سو باقبال
رات ده نس لعیش و عشرت آسو		سو نه عشرت بدام غفلت آسو
میوٹ کھن نه لیوٹ جامه نه اسراف		غفلتوک زال گھره زالون صاف
نه منه پ چھوس بمال سنجا ور		مال چھوی زال ذلتک پسر
مال و زر چھوی نشانِ فرعونی		طالبانش مخنث و کوئی
کافران صاحب کروری چھی		انه گته نه اندری کوری چھی

پر فقیرس دیتهی درراه
ترکهے دور پر زہس کر راه
آس تک کر زمال خود اکه
دیه نی فرقی آسنه پیر برانو
[illegible]

جلوه گر گوس حضرت مخدوم
تی وران قبله سوی بیسن معلوم
واتو از قبله سوی کم یار
دوہیم کر دوست سو پر عاشی
دراو اظهار داره غیبک بم
آسو مقبول در ازل [illegible]
آسو ناز کر ستهاه بغرض نماز

حضرت سلطان باہو رحمۃ اللہ علیہ

کرہ تون کارنس الوک رو سبر
ببہ دپوہس اگر کرک بنہ کار
ابنزہ حاضر مہ ئس ضرور ضرور
اندرین حال خاجہ گوسبیدا
گوس نفرین زمال و دولت جاہ
آدلاران سحضرت سلطان
کرنہ شیخن ہمنس بلطف نظر
زان نظر گو سو غرق اندر نور
از اشارہ بری سپون تہ خودی
از نظر گو سو عارف باللہ
ایخو شا ہنچہ نور اپ چہ نظر
سون چھو کیاہ چیز کیمیانہ کردن

کرہ یاوک نموئنتہ تو سہ
از بلائے خدا گھڑک ہمیار
ہیتونہ آنک بلائے پالس پور
آسونہ لس بجان و صبر و قرار
پدس پالس خیال یادِ خدا
کرنہ از تو بہ شیشہ زن دل و جان
گوس کھوٹ تزام زن زرِ احمر
صاحب کشف حال کشف قبور
لبونہ راہ سعادت ابدی
نائب بارگاہ درگہ شاہ
از نظر خاکِ تیرہ سپنان زر
کیمیا کیاہ چھو اولیا نہ کردن

سوال کمرن یہ بجانانان حضرت سلطان آسہ و رت حضرت سلطان رکوہ بہامہ برائے سیر رفتہ بودند عثمان کول بضیافت مرید رسیدن

صحبتِ فیض نٔو چھو اَز دِیہ او
خواجہ عثمان ردّو ایستادہ
وچھنہ سلطان اندہ آن درگاہ
تودہ فرمادہس تہ دلول گھر
سو چھو خادم مرید تہ صادق یہ
تہ وچھنت تس رحمن تہ رویس کن
تیز گفتنیت نہ گھرہ دل رخیہ
خواجہ عثمان بحکم سلطانی
انجو شام رشد یکہ در ہر جا
ادلیا گرہ تہ نر نیران
میر سید علی وچھن یکبار
تم چھہ در ہر لباس جلوہ دوان
گاہ چھہ پرنور آفتاب بنتے!
گاہ با ماہ پردہ گیر سپن!
گتہ تہ گش از ارادہ او

تس چھہ سادات گردو در ہر سو
فاتحہ خوندہ چشم بکشادہ
بہین چشم وادہ دپتون وشاہ
تس مریدس چھہ میان پرتہ پتہ
یہ امیری فقیر لائق مہ
تہ نظر چھم دس تہ خویس کن
آہہ سپتن کین کرہ کھنجہ
گو مریدس برائے مہمانی
دانٔو پور ہو کہہ سوی ہنو وصف
ساسہ بدہ دتہ چھی ملک فیران
در چہل خانہ گفت چہل اسرار
لیک از ہر لباس دور ہوان
گاہ چھہ تنت پٹ نقاب تمی
لہ گتہ منزہ تم منیر سپین
مست ہر کانہہ سپین زیادہ او

قطب دوران دهر عارف دور
خاص از سارکانِ ربّانی
عارفِ منبر سجاده دمسکین آسو
مالونس آسو تاحیرا ناحی
شیخ سوا کرت بمولا آسو
مالو آسوس ودان زلور ور زر
بیه مل زرس سیتن تس لار
سونه عشقی الوس سینه زور
گو یویران نئے برون از شهر
عشقنه درده دل بزار لمنس
آسوا ز دیده خونِ دل باران
ترن رتن نافه آسو ور دیران
بے خبر لوک تسنری جابه
آسو انه اندیزدی از قوت

خواجه مسعود صاحب پاپتوره!
مرجعِ بندگانِ سبحانی!
عاشقن حق سو طالبِ دین آسو
افسرِ اہلِ شهری و گامی
فارغ از کار سود سودا آسو
تره نه سوداے خود تجارت کر
بمه نه راه بیں تلنه تقدزاه تارو
دو ر از مردمان سوئل فی الفور
دوّر ٹل از جهان و مردم دهر
رات دوه گریه به کار و بار تس
گریه بیتی سو قرب حق گاراق
عشقنه کے داده واله و حیران
کانهه نه آگاه زیار دیمایه
شور و تشکرات والتود ملکوت

دیا لوخواجه بحجت وحالا پیر برایه حضرت غازی ... روود ...

وانتاوی نه بر بره معقود ... ورود ... فتح ...

للاد ورپیش حضرت داود

منت بولهنس گرد حضرت غازی

شهزاده گریجان و دل پاکی

دولت قربت خدا از تعالیٰ

تم پیوس بدره چهوکی مر از تعالیٰ

اوان حضرت بو العبار گی ...

به ... دولس در دیعت اس تمی

... سلام کرن ... احترام کرن ... پیر ...

۴۲

... حق ... رہبر ... حضرت ... رہبر ...

[illegible]

آسو از دست سنجه وجهه جلال
تن عند الله بخشيندو در مال
اسو مونه تن بخشاندو [illegible] مثيل بيل
[illegible] و بيا [illegible] و بيل
خواجه ازباه عشقمن الله وزه بچ
[illegible] بنت مكاني [illegible]
[illegible] اَلكامل
[illegible] عقل [illegible] ابدى ارشى
[illegible] خواجه [illegible] ودول
[illegible] كال انس قاصر
[illegible] كشف كال [illegible] مند
[illegible] انكي [illegible] ابن
[illegible] سو نور [illegible] اسو
اَت [illegible] شعبان [illegible] اسو
[illegible]

ندين حجره خواجه مسعود — داريا هو كالي خوش بخلوت رُود
ازره فيض مرشدِ لله — سو سپين خاص عارفِ بالله
آسه مرشد جهو مولوى داود — طالب ادچو خواجه مسعود
فيضكوى درسين برحمت باز — خواجه گو باكمالِ محرم راز
پس اشاره بحجره غرمادك — درحقيقت سو حجره دل ادك
حجره دِل جهو ازهمه شايان — حجره گياه گو جهو بحرِ بےپايان
جهو ازان بحرمت بهر معينے — جلوه حق به ظهورِ دل ترانے
خواجه مسعود ازمهربانى — سالكن منز سو آسو لاثانى
ازكرامات شهره دربرجبا — آسو دركشفِ حال سوى يكتا
وصف ازقيل وقال جهوى عزون — مرتبه ازخيال ها بيرون
دومهه اكه سو خواجه مسعود — لارگو مت بحضرتِ داود
جهو بهارس هوائے لارعجب — لارس اندرهوا بهارِ عجب
بيله آسان سو سند الامال — جهو گفران دردمندنا رغبال
سِند داوس جهو دل گفراں منشد — جهو كران داو دردمندن دُور
مير بابن بمكرمت خوانى ! — تنله مولهٔ نين تم بهمانى

پر سو از نورِ دل نزره مادى
زونه آفتاب اِثرجابه بن [illegible]
زونه آفتاب گياه جهو سارى [illegible]
عرش تافرش هر چه بشت ظهور
گيه منه نوره منو [illegible] سارى
جهو دين منز سو نورِ حق جارى
دل جهو آئينه صفات خدا
نورِ دل جهوى از نورِ ذات خدا
پر اگر شرح ثادم محشر
نكته ات [illegible] اندر هزارها دفتر !
اينه ات [illegible] تاقيامت [illegible]
ات حسابش [illegible] سبق [illegible]
[illegible] علحده [illegible]
هم صفات خدا خدا [illegible]

شاه دولت ز طرفه ریشی
وتوی پیه آسکی عارف آگاه
وتوی فیض لیو زمرشد راه
فیض صحبت بتوکی اندر ریشی
وتون اندره صفا کیشی
از خدا چهک نصیبه رحمت
آمن زینت زه ماوک ورت

دراو اندیده ورع در مستی
آسو در نور حق گوت محو سودر
صورتا منز وچهان پیه آسوی نور
نوعروسان بنازو ساز و لباس
آس واتان بتای شمع سناس
آسوس بن وچهان سو جلوهٔ نور
آسو از کسوهٔ بشر مستور

ذکرِ حالاتِ کمالاتِ شاه دولت مریدِ حضرت بابا داؤد خاکی

گنج رحمت فیض و برکت آسو
از کمالاتِ لوړ اجلالش
آسو دریاے حق بسر مستی
آفتابا به تابناکی آسو !!
از عنایات شیخ شاه حسین
دوهه اکه سو حضرت خاکی
بنی هر اوړ فیض وسکت تم
وات یامت سجدمت ریشی
ویش و پیس یم مرید جانی چها
یم چهه آمت تره نفس چهوک هیر
دپوته الله مه کنه تیهو شان
دولون انفس تلون دردم

قطب دوران شاه دولت آسو
عقل حیران اندر آن حالش
روونه نشانه از هستی
از مریدانِ شیخ خاکی آسو
مست توحید از نگاه حسین
در هیچ گومت سچیت و چالاکی
خواجه مسعود شاه دولت تم
ترئوی شاه به هردی ریشی
دپوسه شیخ غلام احمد گاه
بخش کینزاه بمین عنایت کنه
چهوس مرید از حضرت سلطان
دتونه شیخ شمس الله رتوک محکم

زوتھ حسب جلوه آسے بنگ بنگ
سن وچهان آس نگہ شن ہیر
آسن وچهان آس شن سبز ور
واتھ یپ نوعروس شن یاور
واتھ اقبال شن بتاون
بخت واتن چهنز شن تروون
تیپ بته ترتیب گنهبند پیه ناگاه تقوی
شن دوه نقش بارشی صاحب سعادت آسو
شیخ مرادی سوریا بس پیه برہ جب ... سترتن
آسو ورن منز سن تراوان اندر تی باہ
لعون چهو لا زمر زیدی وانوکه شن ... چهنده
... ترفهٔ اخینه ...
... تیپ ریشی ... چهنز

داستان ویهون در بیان شیخ صاحب جلالت شیخ داود

خلیفه سندس شیخ صاحب رحمة الله علیه

شیخ شیخی یه بیک سنتی آسو

وقت مرشد شیخ اسماعیل
باسر شاه گوسو آزرده
بیدن دختران ماه کیشان
وچهنه در خواب تم شه لولاک
شیخنی وچه سجره اک مستوره
دپوسه پیغمبرن یه چان عزیزه
نوره فرمادهس شاه دولت
خوابه سیتی سو فیرزان انکار
شاه دولت بدولت ابدی
یه کله نوعروس زیبا روے
آسو سبحو دلبران سو با صد هوش
نمه جایه سو یام فیران بازه

بوز از خلق یام تم یه دلیل
این چه فقر است کس نه این کرده
چهونه جائز لقوم درویشان
سرور سروران به روضه پاک
لس نکهه گو چهن سو تتے اکوره
تم دپوس چان کو رهبان کنیز
چهی یهوے اک اشاره معنی هیت
گوسو آگاه نه کار آن سردار
آسو زن آفتابه اسدی
آسو ڈیشان یه پیش یادر کوٹے
مست دریا دیار خود خاموش
آسو نهستند کلام ساروی راز

یم دنان تم بنان تے بظهور
الله الله سو آسو معدن نور

شیخی سینت ...
نی دلس شوق تق همت ...
از دربار حضرت ...
صاحب حال با بصیرت ...

بام کر گاونم قصابن تهف
آسو بابا بیاد حق مشغول !
گاوکنز زوره موکلاون پان
کر یک لاین بشنجدین از ددر
خادمس چهوی بکار خر جبن لون
لونه بابت مه گاره ناداں رت
شیخ از حجره کریکیه سیتین دراؤ
لعد ازان چهیونه زاہته شخص لون
چهدا ایدامیانه رنگه جا ادان
آوشخصاه تشنجدین ہت نان
دپونه شخص مه تهادنم مت
بارؤ ولوس به ماهے بریان
لدنک چهوم مه ترک کر متولون
گاڑیت گونوشخص بر لب آب
جوبه اندر سو گاڑ رنگر ته رخ

آسو آماده شراک ہنته در کف
حجرس اندر لعبادت معمول
آیه شخص لنته زیبت جان
ایها الشیخ رحم بر من کر !
لونه کیے مو ہته چهوه ا ارا ان خون
چهوم مه لوح مه ته شراک آهتو ات ہت
قتس لو جبن لنته موکلاون گاؤ
گاده ہنزه کریکه بوز تم مضمون
مه چهان لفس تیه تیق مارن
بیه تت سیت ماہے بریان
کهنه انه ژوث گاته چهي سدنت
آیه سنیش بر بت مه مه لونه کین آن
چهوم مه لولس الیان لوی ان خون
انه هر گاته شح یا شب دکاب
گاته دالس نه بان زنهسرت کح

واتو نتس تت توانگها ناگاه !
آتی ورد زبر سایه برکیوس
عیبه کینه زن مر بت گیرد کسی
آسو بالاتے راه ودت یم !
شیخ تنها بت الکے یم
بوادہ مسیر حیات پیش
بلاق فی زنور دات سین
سو بگاه لماه گره زنده
نفس بم بارتی دپان زنده

بیوٹ اندر میان مجلس ست ه
سایه دو شیخ و تهو بیس جب یه
یاد بت بیوٹ زبر آن یه
الکی وماه گوته شیخ دین فرمود
مه کرمن بند زیرن یه رود

گرسو شخص وبیا واه
لفظ تراه تولت ویه آزاده
نیه کلا شتراه بنس آتق
پشنجمن چهوه ثوکی اتق
لوسه دکار سو چهو سیا زن
مه چهودر سگ شیح آگره
وماگوانن سو زوسند آکره
اسو و تهموت سودرد یه اسو
لیس وقته صاحب کینمت آسو
تن تنهیاب استقامت وبت
شهر بی از ثمتب بیوست وب
نفص و ناسودین فتح وناموس
سه لونه ازتعب تهوسراو ودو
دیهي نسر شیع وود از صفا کبی

سر کیاہ چھیہ کیمر اسہ سلاہ
چھیہ نیک بخت و نیکو و بہ
بیبہ زمین اسمان تخت جہان جا بادہ
رانہ دیہ مشفقس حسابہ ابا اسمہ اسع
سہ برسع بادہ مستی جنگلس لبہ اوان

دربیان حالات حضرت گنگ ریشی صاحب گوید

حضرت گنگ ریشی از سر کوہ	ژھٹاوان کلاہ بشان دشکوہ
آسوتس کدلہ کانلس درکار	آسوتت بندہ سخت مشکل نار
سو درحت سطبر پہناور	پیو کو ہا پو سوتت کوہس اندر
ساسہ بدخلق آئے از ہر سوے	ڈلونہ کل جایہ پتھ از سر موے
بلیہ شیخن دچھن لوکن ہند زور	زالو تم یہ چھو سخت مشکل بور
راینہ ناہ زآدمی ییتہ کار	وت چھہ ناکارہ سخت در کوہسار
کرتہ جایہ خلق شیخن دور	گو کلس نچھہ لو کہی مستور
دن تہ شیچھ تت کلس آہستہ	کل چھ کاہ یہ رگ ہر ہوا جستہ
ساسہ بد کل کوہس ہتھ ترادن	دکہ دی سیت کوہ فٹرادن
دٹہ ڈلان از فراز آن کوہسار	بیوٹ تت جایہ بیتہ آسو لکار
چھو منہ دد کیاہ ولون کلس در گوش	آدکل نیوت غبرلس در گوش
سو اگر بادہ ہی کوہس نیوت راز	کوہ بہ افلاک تہ ادی بیرو از

٤٧

ولوس گم شیخ جنگلی چھو گو منون
طالبن بہ جنگلی دن
جیبہ کی سو چھون سنہاہ
بارلتی پچہ غار افرزون
لتی دیون گنگہ بابا

کسو چھ شیخس بہ بہ تخر ماران
خادمو بوز آسہ تم لاران
مارتن گرداہ کرن یہ بابا تو ب
طالبن گو نثار از سر چوب
سخت بد کار بے خبر بے زان
گم چہ دیوس ولیت ہتوک سوچھ ناوان

ییر ژماندان پٹھ سو عشقہ گردا بہ!
والتو ذ شوق حق سود کعبہ
شیخ کرمت در مدینہ گو لاران!
احمد شہر راہ رہبر راہ ہا گاران!
آسو مشہور سوی بزینت و زین
شیخ داؤد حاجی الحرمین
از مدینہ سو واتو و قالب
ییر ژماندان سو واتو ور کتھیم
بوونہ ظلم از فلک شم فانی!
واتو درپیش حضرت خاکی!
گوڈ مم ناس شک تھوی یکسان
شیخ دوقی گولمت کیھوی دل خانان
ہندے علمیہ بوت اندر غار
شیخ یحیی نقی کر بہ یحیی دار

کر یک کہہس نہ دور اے اعمی
کتھ جان خود ژہ بد کاما
کمہ بابت کرت ژہ ہیتھو بد کار
کیانہ لایان چھوک شیخ کبار
یلہ تم بوز شینہ سندی ناو
رب لذت زبیہ پاسے بابا آو
دیوِ نہ ہے مہ کیاہ فردم شیطان
گو نہ حاصل گیم مہ اصلیح زان
کرمہ پرجان خود عجب بیداد
مال و ہم جان خود کروم برباد
کرسہ شیخن بخشہ خوشنودے
از معانی دوہ چند دل جوئے
عارفن چھو ہینہ جان خود بخیال
تم چھ از این و آن فارغ بال
یا الٰہی بپاس این خاصان
مشکلات جہان کروم آسان
نظرہ کرتہ مہ سیہ کارس
چارہ جوئی کروم مہ لاچارس
ژہ سوا چھمنہ کونہ اپنہ چارے
چھوک گراین شہن سندی ژہ خدائے

دربیان حالات حضرت شیخ داؤد بلخی کہ مرید حضرت بابا داؤد خاکیؒ

شیخ داؤد بلخ عارف پاک
صاحب حال صاحب ادراک
عیش و آرام خواب بلخ کرون
ترک خانہ شہر بلخ کرون

پیر بیا منت تھوی حسین ممتاز
گو یہ بسہ اراسو مسم راز
در جہان پام نیک نام سیف
مرجع خلق خاص و عام سیف
کن اوی بس الوان بردر
ساسہ بریوس گیاہ ذیمار نبر
ییرہ باشیخ گیاہ ذبدو شب و اداہ
در بس پیر ایران ... خلوتہ نمات تحیات
... سالہ سنہ سلام ... شیخ ... رود و ... الون سنت
... نشہ ... اصحاب ... نقشوبیات ... شت
... ہیاہ و در سو زمینہ سنت

شیخ ودوان عارف باشد ... شیخ عبداللہ

[illegible]

تشیخنی از زبانِ خود فرماؤ
تن تینک لوک افتخار کرن
صاحب شرع سالکن تھا ون
عارفن نکھ انتہ ہم نادان
پڑ وجھن گمرہا تہ بدعتیا
تن تھون لوک انتہ وارن جھی
کہ نہ تھیر ہامر شرع رسول
ٹل تہ تن خلق زنتہ آسک زان
مہر ناک سوعدل سراہ
زان تم بہر خرچ آل وعیال
ورنہ تن کیا مردان لوکار
کہ مہرن طلب نہ یاران ال
آس ہر سال خرچ سالانہ

ہم پیتہ کیہ نہ اپنہ ٹانا ہاؤ
اپنہ پور اعتبار کرن
تن پئے نان فاقہ ہم مارن
پڑ تنس پیرہ فاقہ سیتن جان
شرع بیردن آسو ولتیا
برہ تہ تقرہ مرزع ماران جھی
جھوس بیاد خدا ہیت مشغول
چھ اپنہ خلق ہم نادان
گو تہ بوزنت سٹھاہ جگر آزار
آس لاچارہ شیخ دربر حال
جہ فقیرن عدیہ دنیا دار
شیخ تھادن نہ خرچ فارغبال
مہر تجیس لدان درجانہ

دربیان حالات شیخ عبداللہ صاحب گزربان مرید لطیف الدین غازی

اپس تمہ حال تنہ فقیران باز
وقت آذان ہم اوقت ہو از
آسو ہجود وبست پوان سیقیم
آسو دو ہیچ دنت کدان در یکدم
خرقہ تراوت تراوت ہم بسم راہ
آسو کیہا دو انجی الذ
آسو آسان دنیجیش فارغبال
گاہ از نود عشق انہ ال
آسو شیران سو صاحب ہمت
غسل خانہ کدل نہ عاج دت

خانقاہ کامہ کام کو نہ ہیت
پیہ نیمان سرایہ درم جب
کار تن ای انجمہ دوہم عدما
بارنئی خانقاہ وسیجد
عسل خانہ کدل نہ مسجد ہ
آسو شیران سو صاحب ہمت

آسو یاران کدرت سو پینه کره
تنج اخراج خان و نان و طعام
آز دو بیتح در دو عنتی دیادام
آسو بهاوان کدرت سو بهاوان
بیه یار یه جدا جدا یاران
طالبن هن کران رضامندی
آسو خادم بجانڻ بندی

وار یاه گاه ٹو نعمت دو بره
دریه بت شیخ سنم مهر باتی
آسو تی الله دوا بهم ساتی
آسه کالان بحج خ داراه دال
آسو شیخی بنوان سو در هر سال
کاهه کوی ز دولت سو آسو دیناوار
مخلصا آسو شیخی در لار!

خادماه آزموده واقف کار
گهرڙنه دالون پنهه نازک جوش
سهه حاله سو مست در مستی
فوت نس کا نهه نه مستحب ماگونه
آس آداب بندگی ساری
بنده از بنده سپین مقبول
شیخ در سرّ حق سپین محرم
بد سو در بیخودی سپین مشتاق
صاحب هوش نیره پیش انه ممد

آس در خوف آنذرین اسرار
از جنون شیخ گهڙه ون بیهوش
آس آزاد از همه هستی!
حرف بے یاد حق طلب گونه
فیض حق در زبان او جاری
بر سالت نهو بخلق رسول
راد نه نس نه یاد حق اک دم
آس مجذوب مجو استغراق
سو جهو ملحد نه نس دیان مرتد

کرامات شیخ عبدالله صاحب گزریال ورن در سید رپرگنه لدر خانه مرید خود عرض کردن مریدش بابت فرزند در جذبه افتاده شیخ عبدالله در سمد از لدر در گزریال

هابر او پس مراد اسوس نامه
نه بیه شیخ مراد و سارندی وراو
پسن پس ارمان
پیه اولاد شس تصور یهان
سینه شیخ نی شس عبدالله
آسو اله سو شیخ عبدالله
دو سه که دل جهانه عارف بالله

بیا بونه دلجهانه بیاه
سیا بوت سیر کرام ختمت یار
سمنه زبن رضا تغیر احوال
کالبن لنه و لوان ترحب انه دولتمال
مستحاله ترحب پنهنه خیر انت
سیاه زدی یهنج شیخ النسب شه
حضرت شیخ سن عالیمقام بیکو بنده نیاه
در پنج ... ... فیض شمار

حضرت شیخ ید کرم باری
بنه بیشک سبحانه مے اولاد
طالبو دلو چهوبنه به طاقت سالو
گهر ته ناحق سو شیخ اندر شور
اده ساری گهر و خراب دخیل
چهو صلاح دا بوقت خوردن تا
ید پر زهی شیخ ته ز الیستادن
کرتمو داره مصلحت باهم
صاحب خانه وقت خوردن تام
دپوسه شخ ته مرد آزاده
خاو ماالکه شیخ سمدم آسو
تم دپوس چهوبنه کیهنه اس اولاد
گد ازین نکلنه شیخ با خودمست
دپوبنه لتس کئی ته فیر در بازار
بود چهن آسه کوس سو خام لوند

از دعا ما کرم مدد گاری!
شیخ ید از دعا کرم امداد
دنهولتس نه چهوبنه حجات سالو
با جذبه جهنون آنس زور
سهل چیزاه اده پیه مشکل
روز الیستاده پانه چون دربان
اس هکولتس جواب آن وادن
متفق رود ژاندانے مرهم
رود الیستاده اندریں ارمان
گیاره رودک بپای الیستاده
بلکه سبرسی شیخ محرم آسو
چهو مندگان از دعا نوے امداد
ژدوٹ ته سن ته نان اکه ژمن دست
په کوکه نه نگنه ژدچه فعل بعث لار
لیش کوکه رنگه ته کنی فرزند

کرہ در خانہ نعمت الوان
کیاہ ضیافت رنگہ رنگہ خوان
خوان اولوان ببہ نان وکباب
کردنہ حاضر قرزون روزن و حساب
نقد روپیہ انی پنج خاب
کردنہ حاضر پیشکش خدمت شاہ

نارہ داشت چھو واتو درخفتدہ
شوق زماندان حساب ایندہ
باکون نارہ تم بدر و بیشان
کے رضامند آن صفا کیشان
الکس چوبہ روز زون تازہ
موڑہ زاوی خدا سو دروازہ
حق تعالی عطا کری فرزند
روز نو شحال جوزم دخورسند

حروقہ ہیت آئی تش بخدمت یارہ
خادمن کن دپون مہ کیاہ کردوش
مخلصس آسو بید نچو مطلب
کیاہ کرم مہ منگومنہ انذ درگاہ
در ملالہ سو آسہ ون دگیر
دپہ ون آسو پیر دپو انہ
دپوسہ یار و سو مرد باحق چھوے
ببہ دپو نگ سو آسہ دل رنجہ
کرہ ون کاہنہ الگاہ ببہ راہبر
کردنہ تم بار بار ای نگرانہ
کینثر کالا گفرت در آن اطراف
پادشاہ زن سو واتی بیدہے
آو شیخس لشنہ سو خادم باز
خادمس سیت کرونہ تم یکسان
حضرت شیخنی کرون منظور

گنڈہ نادک ببہ کلس دستار
از جنون ہیچ خبر کوس لے نبوشس
انہ خدا کونہ مہ کرام طلب ا
از خدا شور بنن عجائب کیاہ ا
کرہ ون از سو ببہ کانثراہ پیر
مرشد وہم مرید بہتانہ
ڈلنہ زاہ مرید صادق چھوے
رودہ نہ تس مہ سیت دل ڈنجہ
مہ خونہ ببس الگاہ آسہ بہتر
خادمان عذر خواہ در ہر بار
داتو سبرس سو شیخ پر اوصاف
لدہے مسجد و خانقاہے
انہ گذشتہ تم سپن دساز
لہہن شیخ ببہ بو مہمان
سائل از رحمت سپن مسرور

انتقال ببہ مسجد و خانقاہ
تمس تعمیر ... انذ نامہ

آسو تعمیر وتہ تت موجود — چھو خزانہ خراب تت مسدود
تت کمی آسو نکس در کار — چھونہ توفیق کینسہ اندر لار!
ز استقامت سو گژھے آباد — چھونہ کینسہ خدانہ عقبیٰ یاد!
سنبلک لوک خاصہ نجباواز — محو مال مواش صاحب زر
حب دنیاہن کرتت مغرور — مسنخی نقاذنک خداین ژور
تم کران جمع ہارہ در ہر سال — ژور سنمبرت نیوان تہ مکروہ مال
فیض جاری ز شیخ عبد اللہ — چھو بہر حال وتہ در ہر جا
در نہ اندر بلاق کوہستان — ہارہی کوس باآب سردی پان
پیرہ ہی کوس نمازتت جایہ — شراولس منز چھو آبہ نشش وابہ
ہارس اندر چھہ تنہ سخندی — آبس اندر چھو خوفِ جان کندی
بیہ لدتم مسافران گتہ مر — غیر آباد جنگلن اندر!!!
کڈنہ در نارہ داد تم بہہ سال — لنگنہ پٹھ تایہ زوجہ بال
بہہ وری گے نہ شیخ دلو فیرت — مسجد و پل حمام ہا شیرت
آے مخلص بخدمت عالی — حال خود سار دی کردک حالی
تس مریدس ہمس نہ لو فرزند! — بہہ سخہ آس تس غنیمت گرنہ

لس زیوان شور آکھ شمس زادہ نہنک نہ بہ
انت فاضل شمس شوری سوداگر نبہ نیچھ نہ
زاد لاد شیخ پیچھ وین ورچھ نہ
نیچھ شمی بیاس نہار بیرن ہرہ نا
دار یاہ کا ونیہ اقبس روزمرہ
ہارہ ناوان بران لشہ احوال
ونون نہ شمر کاون برا لطف بیچھ سال
شیخ بہ برا لطف بہ بین
کنہ زمانس بہ پین!
تنہ دمچھ زمانہ چپن
بیہ برانت دچھو سیر اکی نجیب
بیہ جھو ونحن سمہ از عبادت
ونہ جاری کا چھو پچھ نستاتی

٥٣

چھو منہ معلوم وان کیتاہ زن
ایت ات جنگلس اندکیاہ کھن
کر نہ شیخ کینہ مہ امدادہ!
الگوم احسانی مہ بیداداہ
مہ چھیتہ کو نہ ہس سم جائے
تھو کرو میانہ پچہ لوکن کینہ پائے
طالبو ولد چھوک زہ واقف کار
یکہ تہ کرت مس اظہار
چھوی زہ معلوم منہ زمنوس سال
آسوی بلہ شیخ
کیتھ پاٹھی کران پیر زندہ
گے ادہ اس ک زہ سال ہم ثمرہ
ون چھو اکہ چارہ سی کرو بدم
دوہ بزی مدار حضرت پیرم

ست سبتان بالفشان چالی
باصفات تو کم بیں موصوف
تم جے چوں جنید و چوں معروف
بحذ الکیاه چه حاصلان چالی
بیں الکاه در جهان نه کن محرم
عرفانی بیش شخو اص
بایزید با سو بود ادم
از نظرات بیت خاص انجاص
بیں کمالا اسے بیں بطهور
درای تم الک کس نه ددوکس
سو چهو از نا ظهور چالونی تو ز
طریم شور کران شیخنی چک
سو دروازه دن بقدرت بند
نتی چیل تهاودن نه دل ورتسد

بله شخص عذا انک درویش
نه انکه نش لغته سمه فرزند
اکه ثمن ناره بیاکه دستارخوان
اکه رثن سو لغته بیاکه آئن ترش
بیه آخر لغذامتش آئن دم
خادمن کره وقت خورون نان
رووالیستاده بیش شیخ ذوالله
دئیت شیخن دپون چهه کم شور
عرض کرومن غلام زاده تو
تم دپوس سنگر گو دعا مقبول
خادمن دپورنین چه شیخا تنگ
کیاه کرن کمه بسیت سیر گشرل
تم دپوس کمه بسیت هو کلو بر
اده بیری نه خاطرو ک مقصود
گوانش لغذ ده بیه بنجاه

برضیافت سمت بهن درویش
اک انن آب بیاک انن بهند
اکه آئن طاقت بیاکه آئن نان
صف کنذت تهاد شیخنی درپیش
گفره شاید بجال تو محرم
شور بنن بیش شیر خوار دسان
ترن صفن نه درنذ درسه در چیار
آسه نی آشاد نی بهند ذر
از دعایت مه بیم چه داوه تو
گے ترقی به امتیان رسول
چهو تیه کو هسار جنگل دسنگ
بس کرودن بنوی بنخیر گهژن
بیئوت لغذاد نقد حاضر کر
حق لغلے سودت کره سدود
کره تقسیم شیخنی الخنا!

اس جهیره منکرت حیله کار شری
بیں چهیں در جهان بابت سری
اسنر ناده سو اچهو نه بیبه سلامنه
بجا ز خجل جهان جالو کی هم

چهو سار دی عیسان جهان جالو کی تو ز
دریکیا نقش تاعی زر ازی جسیم در عمل عالم
دیکهلا بشیخ عبداللہ جلیل صاحب پیر درست سمه
کرشان از ان لغمه تنغر دره دو بعنی
شیران زان زره در لغمه

حضرت شیخ دین عبد اللّٰہ
ژیرہ باغاہ کرہ ون سر کوہسار
آسہ در باغ ژیرہ ژلگار زنگ
شیخ پیس مدت مدید دراز
کرونہ از اہلِ قریہ استفسار
دلو تمو میوہ آسس کھوان ساری
ون سین ظلم ژیرہ کھالن تیل
دچھہ منگان اسہ ژیرہ باغک باج
تم دپوک مہ کروم برائے خدا
نہ شراکت بکس نہ لاگت شاہ
چھو منہ معلوم کیاہ چھوپت دعوی
عرض کروہس یہ والئے کشمیر
چھو دپان میوہ گونب بے کھن جن
تم دپوک ژیرہ بد نہ آسس کھول

گو بہ لولاب عارف باللّٰہ
وقف تھاون غریبنی سوگزار
تم لوان دور لوک تا فرسنگ
والونت ژیرہ باعشق اند باز
چھہ کھوان میوہ بیہ کا بنہ لاچار
وقت تنگی کران بڈ بار ی!
چھہ ایوان پیادہ اسہ از تحصیل
چھہ کران اسہ گامسی تاراج
باغ بیت حبابہ کھن غریب گدا
وقف تھاوم یہ باغ بر سر راہ
چھو منہ مہ سیت بیہ کا بنہ کاو ا
سخت طامع بیہ معاملہ گیر
مہ گھڑم ژیرہ خالی معاملہ دن
عرض کروہس خدائی طلبی گول

میوہ یا یہ بیہ باغ بر سر راہ
وقف چھو من کرنیشہ ژیرہ بلکہ عشق شاہ
پنن بنیہ زنداں ژیرہ اند یہ بر سر راہ
امت لہ نصا ویس اسہ = کرہ ژیرہ مینتوی وانس
پیر پیچھن بہ اند یاغ بیہ فرسٹ اس تاو
یہ سوہ عشق پہ لوچھ اسہ وقف سبکی ہاو
ترجمہ بسکھن یہ منتوی چھہ ژیرہ باغ سپن
امن بہ اکہ لیا چھ وژہ تیر ژانغ سپن
سیر امن بیا جہاں ہیشہ پان بیاری
رنگ کھیا بانقاہ لب بکرسن راہی
رنگ ماصل جہاں خود رسیکیم
سیر بنیا ماں نیرس ایس ورنیکیم
ا کی دیان کن بس نیراں اسم
ژیرہ ہشن ژیرہ = ہمشن حاں
ژیرہ ہمشن ہمہ سید اندول وحاں
ژیرہ ہمشن محو سین آوان
ژیرہ ہمشن فیض بخشیس ویران

٥٥

در بیان حضرت شیخ شریف صاحب ملقب لشوقہ بابا رحمۃ اللّٰہ علیہ کہ مرید جناب حضرت خواجہ مسعود صاحب پانپوری رحمۃ اللّٰہ علیہ کرامات او گوید

عارف دم بنستان یہ سو
مجذوب بابا سو گنج عرفان اسو
آسو مستانہ مست دعوہ جان
ہم سو مانی کتاب یم تمام تن نتھ
سو کلس بہو بیار گونا کاہ
مست وبے اختیار کو نا کاہ

کھتو کلس ہٹھ دوان تس تم شور
واہ ہے لمے دن بوکرہس گیرا
ای دنان دٹھو سو کلہ ہیٹھ بدن
حاضرن دل زعضہ پرخون گو
گے سمت تس نکہ آہستہ
نیوک در پیش خواجہ مسعود
تم دپوک چھو امس پہ سر سودا
زاو در حجرہ آسو رالتس بند
صبحس خوشیش آشنالس آے
تم دپوک ہیرہ ہتیہ ہرگنہ !!
تم دپوم یہہ بولتن خلاف کرا
عاقلو زانو انتھ کتھ مضمون !
تم دپوک چھو سنہ کیہنہ جنون بسر
ملکہ ڈیو ٹھم مہ ازبدایت لوز

سخت کر دیگاہ کرن دوان بازور
گفزہ کنتوون کران مہ چھم زنجیر
پرغضب آسو شیر غرزان زن
کیاہ کرہ و شیخ مست و مجنون گو
کرو کھ از ریسمان نمو لبستہ
تم سو ادہ نا و حجرس اندر زدو
گفزہ بھاون حجرہ دن تنہا
لبو بیمارن علاج خود گفتند
ولہ ہی اگہ کاس خلق زاے
چھوس ابو دراہر رھنما عاجز
سو مہر صلح بو مصاف کرا
چھو امس دنہ دردماغ جنون
چھوس بو معلم بدامن رہبر
گوہم حاصل بنہ عنایت پور

شیخ بابا علی سویسکو کار !
تھاو خواجن بخدمتس اکھ یار
سخت آسوس زاوزحق اجلال
آسی تام مست اندر حال
درتوجہ محبت حق !
آسی از خواجہ تس ہم یامی
وچھنہ از خواجہ رنگہ رنگہ حال
حجرس اندر سو آسو دارا کمال
مرہنی تام زاہ تو تس پہ شوف
تم وپوہم ... فی ایام درکوف

در شب و روز خدمتس آسوس
وسیام پیت چھیتس پہ آسوس
سو رنان آسو آب و نان و طعام
شام و صبح و صباح دیم در شام

زنگہ زنگہ وچھان سو تمسند حال
پیت پیت لیوان تمس خیال
گاہ ورینکہ بیتہ وچھاس و تیبان
گاہ وگاہ پہر و لیشبان
گاہ باصرف زن پہ اسو کیبان
گاہ تس سیت زن وتھ نیب مالک
گاہ زیبینت ساتہ سیتس تس نبان حالی
سو وچھان اسو حق تعالیٰ
وو تمہ الہ اسمالیتہ پرمستی
بنیہ تیس اسی علی آسی جا بیتی
تمہ وپیتہ بیتہ چیتہ بی بہنتہ پیر
تمہ ومیتہ یتھ اسہ سیب اکھاہ بوے
تمہ وپیتہ ... وپیتہ وچھوو فلان ودبان
تمہ وپیتہ اتھ چھو یم ... عان

تس دپان اکھ شرابہ پیالہ چاو
تس دپون وتھ مہ سیت فی اللہ
اندراں حال سخت مست پین
گوبہ بازار شیر زان بشکار
گوس مجبور سخت شرمندہ
واتو یامت شرابخانس منز
از شرابخانہ گو ہیس کو جس
رفتہ رفتہ زشہر بیرون گو
نایدا آسو شیشت پیش
دپونہ پیر آسہ یوت ایش دراو
مہ ہوس یوت ایش بُد عیباہ
آسہ یمہ سیت نیچہ داری شوب
نایدس کن دپون مہ کاسم داو
تم دپوس گھڑہ پانہ دُرخانہ
آن شیخن کتر تلوت ازماہ

تم دپوس چھوم فقیر پیوستو ناد
دراو از حجرہ پرنہ بسم اللہ
مست از بادۂ الست سپن
شیخ بابا علی دپان زاں کارہ
پتہ لارس دِل پرہ اکندہ
ہوش رود منہ کینہہ نہ پانس منز
مہ ہنا پیدہ گوم ہوش وہس
حالِ مستی ہس دگر گون گو
وچھنہ از شیشہ یام پانس ریش
گھڑہ آسون سو مرد محرم راز
ریش مردن چھہ شوب تہ زیبا
تہ مہ چھہ منہ یہ ریش چھم معیوب
آب اَن تیز ون مہ کینہہ کرتاو
آسی کتو بو بانہ کینہہ آنہ
مہ دپون تیز گھڑہ ثہ بر دریا

میر ننت اکھ علی ز دریاو آب
سنہ یمہ سیت چھون بیش ناب
ثہ ننہ مہ اسب مہ اوس ہم
ازکر دوست لدون جیبس خم
مہ دپون لوینت چھوک پرہ پیوو
ہرکینہہ اسب پانہ از دریا
ثنہ وچھہ چھم دمی بو جام شراب
چھوک لبہ نہ دوان تالکس آب

نے بو چھوس مردنی صاحبہ
چھوس مخنث طریقہ بو نامرد
تھاوکت کتہ بو دارہ گو نتہ
چھم برت زنگن بنی ہونتہ
دارہ کاست پین سو فارع بالی
تھاونہ تم ترجیحے خود اکھ واز
تولنہ آئینہ تم بیہ دردستہ
کرونہ تم ترک روے ریش پرست
تھ پرست دارہ دارہ تھاون
دارہ کار تو کمی ما دان ۱۱
بیہوک دپان چھوس بو صاحب ارشاد
شوق علمہ دوق چھوم اوراد
تہ بہانہ تمتس نہ ذرہ نیچ لوے
تس بحرز یتی ما الہ الرسوے

عالم دیر خواجہ جوہر سو
علمس اندر سو کمان گوہر سو
بطالت شوقہ بابا
بیت ہنت وقت چی گتہ باہ
آتی کس بیت پیش گمردان
عالمان داپ یاہ بجوان مردان
کمرک باہم دوپی نہ دیر دوہ
ازنس فیض باگر اوکہ
خواجہ پی کرو علاجِ بیرج یتش
شمعی تش وچھان سادی گاتش
شیخی تلنہ اتہ تھد تادوش
منگو دعا یم نہ گفتگو خاموش
گودلس اشتباہ بشاگردان
پوت دعا پیرہ آسہ ریش ناوان

وسوسمس منز ایران سوگر داپہ	مدرسس منز سو شیخ شاہ بابہ
ییتھ ریشہ خوتہ نہ آسون جاں	چھتہ ریشہ چھو زیادہ لون شیطان
صاحبن اک نہ صاحبانِ زماں	پیشِ بابا علی کرون پرسان
شوقہ بابس یہ کیاہ سپن اندیش	کہ تجہ پزہ کاسہ ناون ریش
تم داپوس زانہ سوی امک معنی	کیاہ سونے زہ بوسنہ کیہہ زانے
بحقارت مہ تش کرون گفتار	سخن انہ جان سرمہ کرہ اظہار
حالِ صاحبدلان بوکیاہ زانہ	مچھ کیاہ وپد چھو سوز پرداغ
زانہ نک یدزہ آسھک پانپوس	چھہک نہ مچھ زن مہ ون ہنش گفر دوہ
لیس نہ نیت سیت آسہ گمرزان	تش تہ ہاون تہ بادنے طوفان

دربیان رسید مولوی جوہر معہ شاگردان خود نزد شیخ پیر یعنی شوقہ باباصاحب و دعا خواستن ملا جوہر از شوقہ باباصاحب دربست شدن شیخ مذکورہ تادوش و حظر شدن شاگردان میگویند

از تکبیر پیش اتھ تادوش
زیر جب یاگو شتون پریوش
شیخ پیر جال اوہ سپن ناگاہ
زیر گرن نا سیاہ
خواجہ سہ سنگی
خواجہ سہ درست و ستون اب
چھنہ درویش شیخ جوہر داو
منزہ اوت بست جوہر داپ اوستاد
سرپاہ پیت جاپ پیداپ اوستاد
شہ پروفی ای چھ چہ کامیر سوو
اتھ تھمن نہ دوش باگلہ
زیادہ نیز و ناہمیون ازنف
سنہ اہ سو نجیب چرمسن
سیت خطر اسہ سونپتون درون
سو بین ہادم ازندہ ابن

به سر پاپے شیخ شرمنده | گوس بو از خطر به اکنده
سه خطر بیو دلس کردم مه خطا | ژه کره وم عفو دن بلطف وعطا
شیخ بیره دی زعلم امی آسہ سو | عالمن منز نه کینه به کسمی آسہ سو
یس خدا نقاوهِ دیدهٔ و دل باز | سو بهٔ علم نه محرمِ راز

ذکرِ حالات شیخ بنگہ ریشی صاحب کہ مریدِ حضرت خواجہ مسعود پانپور رحہ

شیخ بنگہ سور ریشی یار از | آسو ورسوز و داد پس ممتاز
تس بله عاقبت ستین محمود | سپنوس پیر خواجہ مسعود رح
تم حوالہ به شوقه بابا کرد ا | شوقه بابن سو فیضه ستین بردا
دار باه کال آسہ سو اندر غاریا | هز بیایهِ خدا نه کینه تس کار
رات دوه تس بکنج طاعت آسو | کھن نه چن تس ہنِن زراعت آسو
زعفران ڈور کینه تمس جاداد | آسو انہ دست خود کران آباد
دلپوتمی بله حضرتِ بابا | بلنے خانقاه ستین به بنا
تل مه وچهو خواب سومه دردل آسو | دو به اکے بو شیخنی تس گوس

[illegible]
سو ووپس پیدا سه سو برخ ماه
مه ووپس تختہ خط حال حال کیاه
تکتہ زن تختہ بہ شیا بہ حال
تمہ ووپس وچھوت پہ حال
سو ہیو خانقاه لدو لوکس حال
قسمو خانقاه مہ کینہ ووده تھاو
وکہ اوقات پاو حق مہ تراو

ترکِ ہر ماسوا کرون چھوی جان
خانقاه لدنس چھو یت پرسان
پانہ بالو ژہ خوابِ غفلت تراو
حال حسرت لدت کلن پتہ تھاو
پیٹھیمی چھ خانقاه لدنس
تس پپن حال ہہ آسہ ہہ زپڈلنس
یس کرہ عمر صرف در تعمیر
آسہ کیاه حال تس جہان جہانگیر
سو ثقہ بابن لدون سو بیت اللہ!
محض از بہر خالصاً للہ ستین
چھ نیتھ تموک چلہ ستین
پہ بہ تعذیب مالمونہ ستین!!!
پس لدہ پختہ پر گلہ پر گلہ!
عقل کر تو سو آسہ کمہ حالہ!

بستہ کرتھی انیون بخواری تم
تی چھ پر عذر راہ ولہان یا ہمہ
در او خادم مین دو منزل دور
رفتہ رفتہ یہ اہل ریشی گو
والو خادم لنش نشہ در شام
وانت دون زِ خواجہ چھی تیغ
تم کرون برگناہ خود اقرار
توبہ توبہ پیرون بعد تکرار
پیش خواجہ چھو حال یا معصوم
پھوینہ از گناہ فقط معصوم

لدونہ تم خانہ بہر آسائش	کرونہ دوزخ بتار پالنس نش
موتہ نش بے خبر تہ غافل گو	خوش رنگہ سیر نے تمس دل گو
لیس اکس آسہ در لحد خانہ	کرہ کت کتو سو ساز و سامانہ
کوت کالاہ ژہ کارِ زشت کرک	عمر ویران ز سنگ و خشت کرک
ژہ گژرک ازیگاہ اندر خاک!	بنہ انت لیہ بارگاہ کاہنہ بیاکھ
یہ دلون میانو بد کرینہ اثر	رو ز نسی مرگ ون کری ژہ خبر

ذکر حالاتِ اہلہ ریشی صاحبنہ مرید حضرت خواجہ مسعود صاحب پانپوری رح

خاص حق عارفِ خدا آگاہ	اہل ریشی سو آسو اہل اللہ!
عمر دریادِ حق بسر فرمود	آسو تس پیر خواجہ مسعود رح
یلہ خلوت بامرِ پیر سپین	دوہہ چھ دنہ گوشہ گیر سپین
دورتہ نکہہ صاحب رازن	چھو مسادی بدست آئینہ زن
آسو یدی سو اہلہ ریشی دور	پیشِ خواجہ سو آسو نہ مستور
یہ کران آسو روز و شب در غار	آسو خواجہ دچھان تہ سادی کار
خواجہ نی ون اکس باہستہ	اہلہ ریشی انیون کرت بستہ

بیرتھ ادم پیش بیان و طعام
یہ آسو تھو کھنوتہ تس سو با آرام
از نسیم خواب گو پکہ بیدار
گیہ سوار کار خود بجذبہ زار

نافرمان
کوس ازامرِ پیر نافرمان
ایسہ زنگہ رفودم شیطان
خوابہ سیکھ کیاہ چھو حکم زن پیر
نیب و بوس لون ژہ لسہ دریا بہ
نم و بوس سر کیانہ تراون جواب
نیب پو بوس ادہ ... باب
نیب پو بوس خطا مہ دو نیب
نم و بوس ونت سکوست سروون توبہ
نیب و بوس سراہ بیخ چھوی نمان
سمہ چھی ژہ یتھی پاتھو کمہ زیبہ
ہادمن گسہ اندرہ عالم نسیم ہم
ماتہ اندرہ عالم یہ نس
نیب و بوس بیخ ... پیرہ
نیب مح مر ون ... سکہ

سبب حیران وحیرت کمال انتہی
زیکیاہ بہ زنیو سو خوش حال اشند
دوہیہ اکہ سو اسہ سد ودہ اکہ یکس
صاحباہ اکہ غیب حاضر کرس بہ س بہ س
ونبیشی لوڈہ جان غیب حاضر
در فلال محلہ ودمحبت ماحول کانہ پیو
تنیب ولویس بیہ ماضریہ ژنہ گواہ
ازن مرنش ماضر دمن کرہ تصدیق
دون گواہ مرنن بالتحقیق
کتاب وریشہ
تی چھیو کمیر گواہ ورنن
کوسو نفر زمین ودریشہ
ون تمیو چھیہ سوزون نار
دوتمیو کمیر سوزون نکیار
زانیاون سو ویلہ ون

بمجلس مترہ وٹھوا کہماہ بر یک
منہ حضرت چھہ تت مقامس حاضر
لوڈہ فرماوس تمن لر ماو
گھر ژرہ تت جایہ کیھنہ لشانا تھاو
وزہ نہ گرہ چہ اولہ کرہ دلشاد
تمہ محلہ لنشہ سو گو بہ آزاد
راتی یتوتہ تت مقامس نار
دو یکبار

اس ادہ پیش خواجہ دانو نیز		چھوم منہ فنہ بالسنی کردن پرہیز
خادمن کھود بہر قدمگہ تھاو		خالقن راہ منزلہ ژہ دھراو
اکہ قدم تلوتو بیک فرسنگ		دانت خواجس لشہ بیک آہنگ
گاش فولنی بخواجہ گے حاضر!		باد خواجن بہ اللہ ریشی سہر
یس اکس آسہ یوت بر فتن حال		لس پہ اسہو تھاونوی احیال!
یس اکہ یوت رہ لوزدا آسہ		سوازیں کار یار سرو اُسہ
گھر بیہ لوز باادب تتہ بہہ		بتوکل بفضل رب تتہ بہہ
انگوشا رہنمائے کار آگاہ		واہ چہ خوش طالبان آن درگاہ
یت چھہ طالب نہ کنہ نرن رہبر		اکہ اکس خوتہ بہتر وبہتر
محض از فیضِ حق سپن تم پور		یہ اکے آفتابہ کوی چھوی لوز

در بیان غیبت کردن شخصی در حق اللہ ریشی صاحب خبر آوردن یکی از غیبت یکی در آں محلہ موجود ماندن خانہ او از آتش بفرمان سوختہ شد میگوید

اللہ ریشی تتھوی صفادل آسو		محو با اہلِ غیب بالکل آسو

نزہ بیزہ تہ لیشہ پیٹھ جہان گالان
تم ادہ جانمان وجان زالان
چھومت پر جستہ دریک آن
ای نتیجہ زغیبت بیزان
کمہ ملت تمہ نار فارغ ردو
سو بتنہ معتقد فقط موجود
ہمہ غیبت کرنہ

الروح اکوتت روحی نحمت
مه ملی تا وکړه ا صیخ وت
میر السید جمال باپرکمات
کړه از روح سید الساوات
تمه دباره مه بونیه لکی سال
سوتت ابذ لکهان پیون احوال
زه چه کړمنو بمه ز اخبار ان
لم خپو لکهوت دنسیم ابراران

چوت نه مقبره رحمت پیرو
بوم کهادره درون چهتر!
گړه اسوس پدپیمتون نیمیار
توم دردل خیال اندر تار
بزیارت سوادره لاران گوس
ازدل ودیده خون باران گوس

زه مه ون کینسه پٹ بدیانیک	ژه ونک لش ژنه دنه کاهنه ننک
اکه ژه هرکینسه یاد بانیکی!!	وپ مه کیر چهه ته جان کړه هنکی
زاهته غیبت مه کړه ته چهوی بدکار	ژه هیڅون پان سرته بیه سندار
عیبنی لعنتی بهان گمراه	ڈکونه سوپانبے بین ته ڈالان راه
اکه وناں بهیاکه بوزه دن غیبت	چهک برابه تمن هشی شهمت

ذکر حالات شیخ داود صاحب مشکوانی که مرید بابا نصیب الدین غازی

شیخ داود صاحب مشکواة	عالم وقت شیخ نیکو ذات
آس مشکواة لش مفصل یاد	ناؤ مشکواه دراس از استاد
آسوا و ستادلش بیه رهبر	عالم دهر خواجه حیدر
ناؤلش از محبت ذاتے	شیخ داؤد کړ ونه مشکوانے
عالماه در جهان سپن یکتا	لش کاهنه تیز فهم بوهتا!
آسوا ز قوم عوزیان عوزی!	لیک از عالمان بمنظوری!
جهه تصانیف لمتندی کیاه جان	داستانه دلیله از عرفان

توت لوو وانوس پس از نماز دگر
دوره یو دچهس لوا ب تانه نم
اسوتت جابه بنسب لیسه آرب
دوننزی یار زبت مسترا فرخواب
ل ا ل
وجهیه فرشتاته منقش ال ل
درمیان او در حلقه مجلساه عال ل
زمی بیه اسوتت شیخ از نکافور
شعله به طرف وذال از نور
بنشته زیاده مرد نورانی
ما غذا با نی وزه خوون فی کا
یا و تا الشمن اندیبه زوبه
تمر بو وچهنس بهشت مجلس وولد
تمر سن نف از ظاهر الغ فنزاد
توت وا بیرتون نکه مه تف تمر کاو

آدبہ بوس بہ پیش آن سلطان	قطرہ بحرس اندر سپن یکسان
کرتمو مہ سٹھاہ مہربانے	قدر دانی محبت جانی
ببہ فرماوہس مہ سیٹھی روز	چھک نہ فارغ ز دام دھونون
عرض کرمک مہ کتھو سعادت آسو	خدمت صالحان مہ عادت آسو
چھوم مگر پیر مرد مالو فقیر	در محبت مہ بٹہ بدام اسیر
سو فراقس اندر گھژم مجنون	مرہ در غم چھوہ بار گرہون جون
سیدن کرنہ بونھن خندہ	مہ سٹھاہ گوم دل پہ اکندہ
ادہ دپوہم گرہ نہ گھرون بانہ	وچھہ تماشا گھرگ نہ محرم راز
وچھہ مہ رالس بہت تماشا دوہ	اندر ان صاحبان جالسہ لوز
صبح صادق سپن تہوت دربار	رودنہ کاہنہ مہ سیوا کاہنہ کار
پیومت نت جایہ گوس بیہوش	آسو مہ لشہ نن ز صحبت دوش
آبے کیہنہ زان مہ ڈلشخص لارن	گوس چھو دیوانہ زن تیہ پرارن
پرہ تتی آنو ہس بو درخانہ	ساردی دپو گموت چھو دیوانہ
گو ہنا مہ دلیس اندر آرام	ہتیو وٹن مہ راز دل مالس تام

اندریب حال آسنہ منع بچیب

ازول و حال آسنہ گومتون فسلوا

ازوپان مہ پیہ گومتون فساد از سودا

ازوپان چھوس شتہ نیہ بیماری

ازوپان چھیب مشہور از کران ساری

سپنہ نیہ

٦٣

بیقراری لمتوہ کرہ ہم ماہرہ

چھوس تپ و دفنیت گومتو کاز

آیس آنان طبیب بہر علاج

روز و شب اگرے طبیبی محتاج

از طبابت مہ گوینہ کیہنہ تحقیق

حاضر ذکر اکس سٹھاہ تعریف

چھو حکیما سو غاسہ اندک درد

دچھمہ اسم از غیب ظاہر زن

عالم غیبس مہ سپن بدوستن

تمہ ذیباد آسی حاضر نادوا

آسو تی تام درمیان دریاد

ھتہ از غیب جان کردوم

ال کرتن درخانہ ہیبت

اکھ زناہ وچھم مہ بر لبِ آب
ہیرہ بون آسو لوز اندر لوز
گیہ از حالِ ہن سٹھاہ رنجور
مہ اشارہ کرون سوئے یکجوئی !
وچھ مہ اکھ صاحباہ سٹھاہ پر لوز
از طہارت سپن سوفار غبال !
گرِ اشارہ زنانہ پالس کُن
مَن یہ اسی لنشہ کرمن قربان
نیوس پاین تمس لنشہ یامت
دِلو نہ ہرگز چھو نہ یہ کینہ ہمیار
چھوس نہ آزار ہیچ رنجورے
یہ ابدالس در نظر گومُت
تمنہ کے مزہ یہ چھو در تب و تاب
یہ عجب مرد ہوشیار آسہ
ائی وَنِت گے ودشی تتی نایاب

پیش سرطان تا بہ وِن افتاب
جنتہ منزہ زن سودرامز خور
سیت سینتی وتہ پچھم تا دُور
فرمہ تنت جو یہ کن سجلدی روئے
در طہارت بکارِ خود مسرور
لاح تقلیح نماز تم در حال
لیس پران چھوی نماز یہ کن زن
از حکیمان بہوی ته بہتر زان
وچھ مہ تم ہیرہ بن قد و قامت
یہ چھو در معرفت بمستِ خمار
چھوس بو در سینہ مست مخمورے
تنت لنشس منز یہ بیخبر گومت
یہ چھو آباد تو یہ نظر سجراب
عارف خاص کرد گار آسہ
روز روشن سوزن اسہ وچھہ خواب

بودہ ما بو نقشارچی آمدہ واز
یمہ ما بیخبر دست بر جیبای
بو اگر بودہ ما نے سرہ ماتی
مہ نقادرت پیش زسوز و گداز
آئے دولت وگیہ فرنت باز
کوس با حال جس بہ ماشی
کم کم نزہ پیش سیدن ول
اکہوا اندر جامہ در وکے بوتی
بوتی آمس اندے درموش کی

باز سنطور وچنگ بیر بط و ساز
یا ذبح کردہ جانو از راہ زاہ
نو یشمن یمہ ما دستہ ناگاہ !
اودہ ۱۵۱ سوس گوتران سٹھاہ بمار
بیخود از اختیار پیہ آزار

یہ آسو منہ یہ دل و طبیعی
زانتہ آسو منہ یہ دل لنجیہ
کانہ بیا بیا تکہ ران یہ دل لنجیہ
تنت نبہ ادہ نگار سازی مہ
نصیب نمازی مہ
پیر پشمہ سیاری مہ
نمہ مکین مہ کلمہ فی مہ
بیر گرونس لو سرو گوس
شد کی انفیہ لو منور
آسد سو فیض و رحمت آسہ
یتن نش فیض کتبا وانت
گیہہ نش سیست

میان انہ قیمن شیخ داؤد مشکواتی
نجیت حضرت بابا نصیب الدین غازی
نمازی تنشند وپیہ ثریتہ او در نانہ
بابا نکہ صاحب و کھو یار

شیخ بابا نصیب عارف دَر
دراولره آسوا بدران آیام
وچهن بو نصیب الدین دیده
غیر واقف زخورد سالی بو
دراسی تنهان خانه بو ناگاه
پیر ژهاندان به ترک ونمازی دراس
بهرت اکس نشه آرزو کرومی
دراولره آدشنجه سوند پیغام
دپومه اکمزن وچهدم یوه بابا
آسو بابائے شنگرون گست سوال
ازسوتت آسه یا بیس گاهس
چهه تمس سیت وادیاه ودیش
سوطرف آسونه مه کینه معلوم
انگنجه ستین مه ها دکم ازددر
هنه هنه سو نوز بالا گو!!

آسو خلقن اندر سوو اتما دل کے
مه دلس هنر بیهوی خیالاه خام
ذوق آسوم صفات فهمیده
گوس مائل بو شیخ عالی بو
گوس لاران زشوق بر سر راه
غازی شوق شیخ غازی دراس
دیده شیخ جستجو کرومی
په ثه مه پهرت کینه لشه تمشه نام
ورفلان ده سو لونه افتاباه
چهس سو طالب مرید اهل کمال
چهونه روزان نه دوه نه آرامس
ژوریت خادمان زیاده پیش وپیش
دل اپر اکنده مه سپین معموم
ڈیو ٹمه بر زمین جلوه نور
مه دلس شوقه سیت حالاه گو

مه گمانه سپین سوپه پا به
مه سپیک سو نو و چی پیاجا بچه
ازسه سوبس لاران بر پیتا نه ازنو
ازدل و جان خا ظرمست و دریش
حضرت شیخ شت تعاجس که هسن شیخ
ازان ولدی مسلیتنی شیخ درویشان
ان انبوه زیبا و دان صفاکشیان
طرفنه خادمان تلاوت قران
اژدو چهیم در دل وجان
باخدا اس محو از دل وجان
آسنی ولکه سینی مشغول
اژدو چهیم فکنه همیشه لوصول
اژدو چهیم کینه بارانه
اژدو چهیم ورمراقبه مشتاقه
اژدو چهیم ورمکاسه مشتاقه

اژدو چهیم آس در رکوع و سجود
اژدو چهیم بود از وجود نابود
اژدو چهیم محو نور ذات گمت
اژدو چهیم مست در صفات گمت
اژدو چهیم در سکوت حق بینی!
اژدو گران بحث فقه و دینی!
اژدو چهیم آس علمی مشغول
اژدو چهیم پیش ازازل مقبول با!
اندران حال حال حیرانی
تو بجفس دخرد مه دیرانی
هنه هنه مه لرزه تان گوم
سوره یودر ستوانن گوم

دربیانِ مُشرف شدن شیخ داؤد مشکواتی از خدمت بابا نصیب الدین غازیؒ

آ دمه نشه تیز دردلشاه ! — نمه دریاده کوی صفا کیشاه !

نیوس شیخ غارلیس درپش — گوس داخل بزمره درویش

شیخ دینن مه کره وسٹهاه تعظیم — از کرم مکرمت سٹهاه تکریم

بیه پیرژ هم زقوم خویش دہاز — لته پهٹه آلهه تته کیاه چهوی کار

مه دپوس چهوس اصلکن غوری — درحسب چهوم نسب مه ٹهاکوری

به تبسم کرن زگا ها مه — زن سو لوٹهیوم پادشاها ! مه

دپونه ٹد بڈ اترچهه ٹهاکوری — چهوکن غوری قبیله چهوک لوذی

پیرت زمالش اندر اکهاه درویش — امه قومه ہناو نیکو کیش !

بیت ا زمالش چهه چان ملِ انوار — سپنک دن عیان نیکو کار

مه دپوس از خدا چهوکو ناه ددر — نارلیس ید کرم سو صاحب نور

بوالس خادمس پیٔے تعلیم — حضرت شیخه نی کردس تسلیم

همه یاران بکار خود مشغول — گے شبانه لعبادت معمول

بوتہ ژدوس بجبئے تنہائی !
نیچ ہم سونٹ مجلس آرائی !
شاہ لوین مروچهوم درخواب
جلوه درت دراو لوره لوی آفتاب
مرکودن ع صفائے لکیس
ناگہم بروادم دلس
زوره فرمادم اگر پنه
کم الی
ازن سے یاسکے لوته نقش
گاشی فی طالبس لس یاد وم
تم پیکرت مش شیخ لذ داوم
منگناوس پو شیخنی درپیش
کیاه وچهوت بخواب ونته ایدرو ژتی
بمه دهمتو بخواب بو لسه راد
تیکردوس شیخ بن اظهار
وژدنوشق چهوکی وجهت ویده
چهوکن ته نقیر وارو یاو بیجیده
چهی لسبت تکو ار سیدن ارے
ات گوا چهوکی ایجوب بداسے
واره وا کس تیز
شتو در خواب
درق او نصیب واره ع
زن سر رفتہ عطا لبی زه نصیب
سپنته ووتر نی ته قرب
سپنته زوند از عمرها بی
عرو دہرا دتا لبوے خضرارفی
سخلعہ سعت ہتر سیت
بیهی سعر منیت
ووز دوشته ابسہ ازسست ہم
رووس سینم خدمت

نفس پیدا ی گشتی میراند همان شتن سبب الاسباب نزد کامعنی دروش
سوتعلی سو ویدی سپیت اندر سو چپلی وان لویش
ادره ازیمی سیر ورکتی حکمی چهامی

ادے از فیض صحبتِ ایشان	گوس آخز بجمع درویشان
آس ہر دم مہ پہ مہربانی	بوفدا از محبتِ جانی
ساقیا دم زجام آب شفا	سو اکوی پہ پیالہ مہ دیم زہ نفا
اکہ مہ کاسم سو غفلتوک زنگار	ببیہ ہادم سو شنجہ سوند دیدار
چہوم دلس شوقہ و شرمہ از سلطان	ہنہ دیدار کرمہ از سلطان
ہر دو چشمہ وندس بو دون یادن	ہا دہم ردی تھا وہم لادن

رفتن بابا نصیب الدینؒ در پاکھامہ و رسیدن در موضع
چوپڈارہ نزد سید سیف الدین خان و برامدن سید علی خان صاحب
در خدبہ گوید

رادین لکھو نصیب غازی دین	شاہِ دوران اصورت مسکین
سو ہمیشہ پئے سیاحت آسو	لتس نہ آرام استراحت آسو
روز و شب گامہ گردندہ	لتس ہو ہوے آسو ہارتہ وندہ
آسونہ کو ندوون شبن روزان	اصل معنی تمک سوای بوزان

67

بلکہ تس دبتہ سیادت ... در نسب سید بخاری ... متقی تس بزرگ ... از بخارا ...

منگون رتبہ و لایت آسو
ودر گمت سو از ہدایت آسو
ترن خلیفن سندوی ...
... براد افغان ہمیں
... اجداد بہادو مت برطاق
... ذران اخلاق مس عراق
... پدر او معتصم
سید سیف الدین ...

آس تس پتہ چھونہ زلعبد علی رحہ
وچھونہ یامت سو شان شوکت شیخ
دلپونہ ایا چھو مرد گمراہی
پکہ شیخ وت کدل نہ آب و خاک
ست جویہ گگر ال انت ست آب
تمہ آبہ گھرہ یہ وت دیوہ پاک
دو یہ دوہ پتہ زندہب تقویٰ
آسنہ ویکیہ تس کدل بر جوئے
چھلنہ ساری کدل تہ ہم جاگاہ
طالبن کیو نمو تنتی نفر مائے
ام چھین چوب و سنگ دررہ ما!
یہ چھو مشغول دن سچالاکی
پو کرس پاک دن آب دگرہ!
تمہ آبہ جگر کرس تازہ!
دراؤ فرداحباب غازی دین

برہ لایت رسندہ کاہنہ ولی
شہہ کڈون نہ نبرزسیت شیخ
شوکت وشان ہت چھو چون شاہی
امنے پکنہ سپن ناپاک
چھلہ لوک سعی بدبنہ لشتاب
گھرہ انت بد درمیان دوہ بیپاک
چھونہ انت پاک گھرہ نک فتوے
کرونہ تت تم شبانہ شست وشوے
گودرآن حسال شیخ دین آگاہ
ام یہ تقوئے فضول شاثر ما ؤ
گوس ناپاک ازقدمگہ ما!
کدلن نہ دن کران باکی!
از درون دبیرون حسان دجگہ
گھرہ فیفس کشادہ دروازہ
آسو گامس شباہ کردان آئین!

سو شبا شب بہ شیخ دین گو باز	آسو گو متو ز شیخ محرم راز
ببیہ آلون رٹٹ سو فسردا مال	جیل در زنجیر غولہ زخنس نال
لس وست پے شپانہ تم زنجیر	رات رالس سو گو بحضرت پیر
ببیہ آلون رٹٹ سو دلخستہ	واتنا دن بجائے خود لبستہ
گو شبا شب ببیہ بخدمت شیخ	آس لس سیت سیت ہمت شیخ
بلہ ان ان یہوے معاملہ گو	سیف الدین بخود محبادلہ گو
ادہ در کوے نا امیدی گو	طعنہ زن لس سو از پلیدی گو
لوز لس نار در نظر ابوان	سو منِن پام بو مبیس دیوان
دیونہ ہے بے خراب گو بہ رشید	گال ام ناد اسہ درا و پلید
تہ ولون نہ یہ از پلیدی دراد	زندہ تھادن اسہ بدنیا ناد
یہ ولون نہ یہ دراد فیضیک لوز	از پلیدی گدہ یہوی دن دور
دیونہ گو دور دن یہ از تقداے	چھونہ آلون بجانہ باز روا
بنہ کرنیک یس اگاہ بد چھوی	مرجع گلشنی ین خود چھوی

دربیان خلوت نشین سید علی خان صاحبؒ در موضع آرٹا میکوند

گیاہ فئے از جہان وچھندوون
بلہ از غار گد طلوب بیبہ آدون
یو گون محنتہ نار در بازار
بنہ داتی زہوے گکی ازار
لوت تون کم ... وار دلوت تراوان
... ساکی بجے ...

گه کنه ژهنره تی تس بنان گاش وصول
ازازل اکس ییی الکهاه مقبول
دراو از نکار سی اندر قسرار
اے بوزت کیا بین نستہ انکار
جذبه حق تمس پین خام
زینت از پسر لبول اسم
صاحب صدق بر ولایت گو!
سیف خانی یه عنایت تو!

بنک بخش بنان زاد و هدا
تت قسمت پیون زفهم جدا
پیون باطن لگهه دوم گو
پوسکس وچهنه جبله لعلم تو
پیچه بر اکنه فاض دانشمند
یله کن پٹ پتوم بیانس اند

۷۰

شنیجه نی خلعت خلافت لس
اذن وَنوُمُس ته رهنمائی کر
آسوُس کُن سوا که نظر ترادان
عالما سه ستفید گوتس نش
سیف دین خان بله آگاه گو!
توبه کر او تم زدین بید نیان
از خیال گذشته استغفار!
دیده دانسته تس سین معلوم!
دُ نه وَلین بنان ولایت چهوی
تُهندی سیت آسمان باران
تُهندے سیت بنه مشکل حل
بله رحمت ز خلق ترادہ قدم
کاهنه الله خوان بله نه آسه
لیس الله گوے آسه حق آگاه
کیهنه چه اندر ریا جگهاه ماران!

خرقه خاص با لطافت لس
اے صفا کیش پیشوائی کر!
تیره خاکس طلا سوبنه رادان
کیت ابله رشید گے تس نش
از خطرا سو دور ناگاه گو!
تراو اندر شمار مسکینان
پرو نه تم کرو نه دینے لینے اقرار
یه ولایت او نه چهو نه معدوم!
و نه خلق بنان هدایت چهوی
و نه چهوی بیت زمینه پیٹ ماران
و نه چهوی از زمین نیران پتس
تله زمین و زمان گهره لعدم
آسمانس زمین پیٹ ٹهاے
دراو از خود سین بقا بالله!
الله الله پرت کنان ماران

لیویه آسه سوتی بنه آخر !	لس چهو پالس عیان نه ساروی سر
لیس یه اندر ازل سپنوت نام	لس نه در عاقبت بنه انجام

دربیان ذکر وفات حالات وکرامات سید علی خان صاحب خادمان و مریدان خو میگویند

سیدیس خاص الک مریا آسو
گو بهمراه پیر در کهسار !!!
سیدن وچهه یام سو آتش تیز
ڈپنه چهوس میانه سینکوئے نار
اے خوشا عاشقی ئے هو منظور !!
سیدن سو مرید نارس تراؤ
آسو در نار تیز رقص کران !
رالت رالس سو آسو اندر ناره
پائے تا فرق آسو نارس منز
گے بگه نوت درخت پهناور

در ریاضت حق رشید آسو
آسو هتو منتو گلس بجنگل نار !!!
هر دو دیده تمس گیه خون ریز !!
نه چهو پوشیده نه یمس اظهار
لیس سپن ناره سیت پالس لوز
زان سو تم بر هوا بهارس تراؤ
گنته عشق دردو سوز پران !!
شعلهٔ نار آسو زن گل ناره
خوش هوا زن تمس بهارس منز
آر دگو منتو سو دخا کسنز

تم لدرت بهاو اتور و دستارس
آفرین باد بر سر و کارس
دار بیاه کمال آسو تس
تاج نعلین پاک آس بر سر
نمه شیخ واقف پین بلیده انکار

دراوتی علم خاص ای ازجناب
وچهه سر لگهو خاص تم درجواب
آسو محمود مست دنیا کش
اتی بسیار عذاب تم پیش
نتی لگو راته لو نه ز دد تو نی
ام کریس لبدنت بنوی م
از همه لیسوا کن ارزدن
از کمال ادب بکار کردن
کرده لتی لطف و رحمت بسیار

شاہ کونین سیدؐ مدنی
سالون ماہ نیابت قرنی
چھو تسند یار حضرت صدیق رضؓ
پیا چھو منیرتی سو چھوی ضمیری
شاہ عمرؓ خلیفہ ثانی
کرونہ نیر گشی بہ تیغ ویرانی
چھو ترتیم یار حضرت عثمان رضؓ
ابن عفان جامع القرآن
حضرت مرتضیٰ علی رضؓ صاحب
شیر جبار کفر ولوی غالب
تا قیامت چھو فیض او باقی
آتہ سوی چھو حوض کوثر کی ساقی
سیدان چھی تھی تھرہ منبذ کمال
ہم چھیہ اللہ جہان سید کمال

اے پسر مان امر رہبر دین!
پیرہ سوند امر خاص میانوی نان
میانولیس حکم امر کار آسن
سیدن عرض کرونہ پیش جناب
کرہ کانڑاہ گناہ ز ذریت مہ
کرہ فسق وفجور کاہنہ او لاد!!
تورہ فرمان آس لا تخزن
ذریت چان آسہ نیکو کار
سیدن بوز حکم آنسہ ورم
فول زہ گلمنہ ازتس انان گلشن
بیاب منیفر کرون شوکت وشان
برجہ لافت گری سین ہرجار
مولوی حیدرن تہند شجرہ

گہر تہ پالون بہ ستنگ آئین!
پیرہ سوند حکم رنگہ رنگہ مان
سو چھو فرمان کرہ گار آسن
چھوس پراگندہ دل بو در تب و تاب
سو ہم بے گناہ اذیت مہ
کرہ نم خندہ دیو و آدم زاد
ہمہ آلِ تو صالحان از من!
ہمراد بنی کردن اقرار
کرونہ شجرہ ز قوم نیکو نر
سیدان و شیخ حسین وحسن
زاد عبد الکریم تہ صالح خان
اکاکس خونہ آس نیکو کار
فارسی لکھو بہ تنت نمونہ کہ

دریا شجرہ ن چھوٹہ سید پیدا راہ از حضرت علی مرتضیٰ رضؓ تا حضرت سید خان صاحب

از حسینؓ وحسنؓ تنہہ بنیاد
چھی ہمی بی نکاس سیدان اصلاد
چیہ ہمیہ شاخ بسیار این چشتی
پریتہ آیئن تا علی سید مشتی
حضرت سیدان چھو پیدا راہ
حضرت شاہ خاتہ تنہند گلند اراہ
دراوت شاہ خاتہ علی السلطانی
چھو پیشت بیکمال اوی یا بانی
سو چھو فی الجمال امام حسینؓ زین
از علی ولی امام زین العابدین زین
ابعتہ زینب وصیت جعفر وآزاد
باقر وصیت زینب آن سو عباد
بہ وی زینب موسیٰ وهیر رضا تقی اللہ
بیب موسیٰ ان بیر عبد اللہ

پس علی تس پته دوم جعفر — زه علی بیه لعد یک دیگر !

رود سید حسین تمسند پور — چهو محمد تمس بدیده نور !

جانشین تمسندوی سو احمد رود — چهو تسند پور حضرت محمود !

چهو تسند یادگار شمس الدین — سید امجد بیه غیاث الدین

مرزا سید سو آشو کامل بیک — سید احمد چهو کالاه الکو بیک

بیه یوسف تمس ئښته نن دراو — اده یعقوب خان صفدر آو

اده بهرام خان درستم خان — سو دلاور دلیر و عالیشان

اده سید حیات نیکو نزاد — میر سید حسن لتسندوی یاد

سیف خان آسو تمسندوی فرزند — تس پټهن نیتره چه آمر گرند !

میر سید علی ملقب خان ! ! — پیس سپین پورلوزه از عرفان

از علی خان تا علی اولی — زو بیزه پښت گی نبوت جلی

تمه پت کن چه و بیه از نامت — زوبه ترقی همیشه این امت

اے خوشا سیدان چو دارہ — چیک لسادت جمع کړدن واره

بیان حالات حضرت شیخ شنکر صاحب که مرید حضرت بابا نصیب الدین غازی

شیخ شنکر سو محسن [illegible] اسمت
بیه به [illegible] تمسن یکیو [illegible] زرقی [illegible] پیشکواری
زن شی [illegible] شب پیس شیخ خود وبسال [illegible]
[illegible] خود و [illegible] خود و [illegible] حال میوځ [illegible] دود لار و دم
تث [illegible] سکی [illegible] شفیقا [illegible] لا چاره
سکه [illegible] عرب [illegible] ایان یاره
[illegible] سکینی
[illegible] سکینی
[illegible] ازنی او
[illegible] ازنی او
وضر حق [illegible] نصیب [illegible] ازنی او
تث و دوس [illegible]

۷۳

وکی تس تښی زر طرف لالان
تس در حلقه صف بصف پیر ان
لوته خلق اندر ملت [illegible] یین
ورهم اند کن [illegible] سیاه [illegible]
یا [illegible] درېه آسو
[illegible] الوصاف دود دره [illegible] آسو
دوده آسوس بخپلش [illegible] منده
آسو خلق [illegible] منده
پیم [illegible] والدیس [illegible] کران
حق [illegible] اندام [illegible] سکین
عام خلق [illegible] کینی شه [illegible] سکین
حق شناس [illegible]
پیر شیخی نظر مه [illegible] نا کاه !
آسو از هر طرف نبو دل [illegible] کاه

اتھاوس بوشیخ دین پیش
حال پرسش کرن مہ در ہر حال
لکمہ قومہ ژہ چھوک کتہ روزان
مہ دپوس چھوس یتیم و آدارہ
چھوم نہ کانہہ یار و یا در و در دل
تورہ فرماو ہم مہ سیتین روز!
مہ کروس عرض یوپہ مہ چھم مسکین
مہ رٹس تس نشہ گژھہ آزاد
گونہ بوزت سوشیخ دین دلخوش
دپونہ بیشک بر دِیے خوشخوے
عالماہ اکھ وچھن تتہ ناگاہ
تس پو شہرس ڈنڈک تس ہارہ
سورہ کیہنہ از قرآن یام پرم
گوم بر یادِ حق مہ غالب شوق
دراس ژہ نا ڈان سو شیخ نیکو کار

کہنہ ہیولس بوتا سجادۂ خویش!
چھک کہندسی ژہ پور فرخ مال
دینکوی علم چھوکہ آموزان!!
بے سر دسایہ خوار و لاچارہ
چھوم گذارہ مہ نفسکوے مشکل
پہ ژہ فرقان علم دین آموز
مہ سوا چھو سہ کانہہ گرم غمگین
ادہ کرہ علم دین تو ولتہ یاد
کرِ ونہ ات پیٹھ مہ تم سٹھاہ شاباش
ہکہ بیشک کرت خدا جوئی
آسو گامس اندر خدا آگاہ
ہیچھہ نادان یہ علم دین دارہ
مہ صحیح حرفہ حرفہ یاد کرم!
لڈ نگرہ دن بزمہ نفسک طوق
آم پیغام از علاقۂ چرار

توس عام بجرت عالی
گردتھم تمو بجنس عالی
پوچھک سمھاہ مسکین
بیم وچھم ہمو شہنشاہ شیخ نور الدین
چھوسوز دپلک تمہ بشارت کر
دروعات ژتہ اشارت کر
دپھتن چھوم لمی طریقک شوق
نوم دروعار گوہ دچھلی ذوق!
نظراہ کرتہ از عنایت مہ
بتہ بیشک بتہ ہدایت مہ!
ات سوالس پیوم تمی ژہ جواب
یہ اشارہ ژہ یا بواقعہ خواب
ادہ تت پیٹھ بو کمی تجویز
چھو ہیتمس نشہ مرحی یز

گوراہ از حکمہ شیخ دین درچرار
روس بوو پیدہ یلہ سبد آپ
نیم نصف شب بیمبر یول استیادہ
نیندری پیٹھ سینہ ارشاد
لوبہ روزن گندرہ زیادہ شب
ضعفہ خوتہ زیادہ بوتہ مطلب
لوتگو بیتہ ادہ سینہ تمی تامر
یتو وچھوم یاہ ماہ صدا سے کوثر تمی ادا
سرس از خواب
متوترتو اِتھ ہم سپن عقلت
پچھہ صاحبہ سورز لو مست ترہت
چھپیتھ نشہ سینہ بر کس میر پیٹھ
شن تہ ہیتہ سینہ ژ امیر بر ماہ
صنغس عا وبال روضہ پاک
دچھینہ پیٹھ الفا سپہ غمناک

وینہ چھیرون بیس شیخن یس ایب دروبشی ریشی
شوق بہ بوس عشق ییہ ریشی اندر را
ابتدا ترس زہمسہ پیچن یس رشین بند حال
چھہ یس ترتیب پینچہ دارہ ناد عبال
بہ مہ ہونیس ناد وارہ بوادی گٹرہ
بہ پریتھ ہیلس یار ودن بواوی گارہ
بہ برکلس وقت تن گنگرانس نیگاہ

کرمتو بر عنبر نسیم انصاف
بہتر کرہ وہم کو ہٹہ پیچہ تاناف

آس درپیش شیخ شہر بندہ
بو چھت کرو تمو خندہ !

خندہ کرہتی تمو مہ ای فرماو
وچھتہ سی کیاہ اشارہ شیخن ماو

تم دپوی بدکرک یہ کار قبول
چھہ ریشس پرانو جامہ نال فضول

بدتہ باریشیان گہرگ ملحق
چھو ادہ ون یہوی گڈک سبق

ریش گری کار چھوی سستھاہ دشوار
غیر حق سار سی گژ دل بیزار

گدہ زالان یبون گرہ ریشی
ادہ نیران دبکار درویشی !

چھہ ژلان تم زاہلِ دنیا دور
نفر و فاقس پتھ چھہ تم مسرور

نفسکوی ہیل کرو تمو در دام
از خودی گگے سجود چھہ در آرام

رٹو تمو ملخ ہندہ سینن خوے
مشراوک مال ہوچ تہ بیہ بالو

گاہ در غار گاہ چھہ در جنگل
خنز خدا اچھنہ بیہ کن کن کل

چھوتمن شغل در رکوع و سجود
بر توکل چھہ از خدا خوشنود

نتمن بیم دوزخک در دل
نہ چھہ تم باغ جنتس مائل

چھہ تمن عشق دزکہ حق تعالیٰ
بیہ زانن نہ کیہنہ تہ تم حالاہ

پرانو فرناہ دلتوک مہ لاگم نال
گوہوس مہ ولس اندہ کیہنہ کال

چھوی ادہ وقت تن سرو بہار
یتہ ہندی زیب خوب حبانی
کھنوسہ ازووت باغ در ہوای
تن گو یہ سرو سہ زان کیا چوب
پیت یس

گل ولن بند بنا دمہ بستر
آسوار فرش سبزوان بستر
کمدسو بستر مہ بام غازی
پیرہ سندہ شوقہ پس یار غازی
والو ناگہ سوخت غازی
گیہ ماس مہ گژ وان اعزازی
کرمہ تقیمن دکہ مہ باوراد
گوس از فکر دان تمان آزاد

بحث بالین زنگ انشا
دردمستان بین سینہ نہ
بعد تون تمہ آسوو وقت بہار
آسوی چھہ البہ مہ دور فاز
درابجہ عشق ونا ہوسہ
تعلی نمہ طریق

بیابک جو یادسان از کوہسار | آس بالا اسمتہ سو از در غار
ضفہ راتن تتوی بلا چپاری | کوس از فضل حق ہمنخسم یاری
برلب آب پرمہ بسم اللہ | کرمہ غسلاہ زآب جو للہ
گوجناہ اکہہ حبیب استادہ | پسر خوان من سو آمادہ !
دلہ سیتن بو پیوس بر سر خاک | بونہ روزم بلاسے یہ ہیبتناک
تمہ ہمیہ مہ آسو بر لب جان ! | کوس بیہوش حال چون مستان
دارہ دارہ بوگوفہ کنوی کوس | ہمیہ سیتن بیقر بو دسوس پیوس
از در غار دچہ مہ اندر شبیر | لبترس پٹ ہیت مست دلبر
بردنہ از شبیر کہنہ تہ مہ پروا | تہ اس در غار آسو مہ دروا
نہ دچہوم شبیر نہ مہ رودم ہوش | پیوس افتادہ کوس بوج خاموش
گو پہ اندر مہ آس جان کندی | درد آزار سرو بنجبندی
گوگمانہ زہ زن مہ بر سر آم | زان مہ یم نکبیر و منکر آم
پہ زہ ہم کہند زہ چوک بندہ | بو کرک از خواب شرمندہ
از خدا او رسول ملت و دین | علم اسلام مذہب و آئین

شیخ خاکی تہ حضرت غازی
محض چلنے مو کہ دو منزل آئے
دچھہ سوی دیو آمشو لبستہ!
قہر کرو ہس بزجر و ہم تو بیخ!!
ببہ دارہ ز دیو درتہ بخیر
عہد و پیمان تمو کرو ک من بعد
اس گمر ونہ کمتس نکھہ ہر گز
لیو مرید اتھند محب آسیہ
اس کر دلتن بحبا ندل امداد
از ہمیں وعدہ دیو مد کرداد
حضرت شیخ پیس دو عا فرمود
آس از حالِ بیخودی در ہوش
گل دِلن منہد مہ آسو لیو لبستر
لیں تمو صاحبو بوچا دس شیر

ہمر کالبش لبوک سرافرازی
گرو کہ دبون سکنجہ ودہر جائے
لتن سر وسینہ دست و پالبستہ
سر لدوک لتن بنارہ بر سر سیخ
آمنت اس خستہ لبتہ اسیر
لیو اکھاہ آنہ نامِ سلطان باد
چھوڑ لون لتس نتہ اسہ جائز
بد سو مسکین دمضطرب آسیہ
تا قیامت یہ وعدہ تھاوِد یاد
گے رہا رنظ ہتہ ند سپن مردار
از پر اکندہ گی دلم آسود!
گوس دربادِ پیر خود خاموش
عرقہ ستین سو آسو گومت ترا!
آسو تا عمر مہ تمو ک تا شیر

حصہ سوم میں ملاحظہ

بقیہ حالات کلام سلطانی

کلام سلطانی حصہ دوم

ختم شد

قصہ لال مال پری کلاں بزبانِ کشمیری

قصہ لال مال پری کلاں و مکمل ایک پر لطف قصہ اور وجد آمیز کہانی ہے۔ خاصکر صاحب مصنف پیر بہار شاہ نامی نے نہایت عرقریزی اور جانفشانی سے کتاب کو پایہ تکمیل تک پہنچا دیا ہے۔ کتاب کیا ہے ایک بحر لطافت ہے ہمیں اسکی تعریفوں سے خریداروں کو روشناس کرنا مقصد نہیں۔ کیونکہ ہر ایک بچہ اس کتاب کی خوبی اور اس دلفریب قصہ سے بخوبی واقف ہے۔ یہی وہ کتاب ہے جس نے تمام قصوں کو مات کر کے عوام کو محو حیرت میں ڈال دیا ہے یہ دلچسپ حیرت انگیز قصہ پبلک کے پر زور اصرار پر پورے آب و تاب سے اعلیٰ کاغذ پر خوشخط چھپ کر آ گئی ہے۔ لہذا کتاب خریدنے میں جلدی کریں۔ ورنہ بعد میں دوسرے ایڈیشن تک انتظار کرنا پڑیگا

قیمت صرف دس آنہ ۱۰/

ہارون رشید کلاں و مکمل

صاحبان! ہم نے قصہ ہارون رشید کلاں و مکمل حال ہی میں چھپوایا ہے جو کہ بازاری کتاب سے بحثیت ابیات زیادہ ہے۔ اور بہت ہی اعلیٰ کاغذ پر خوشخط چھپوایا ہے لہذا آج ہی دکان پر تشریف لا کر کتاب خریدیں۔ ورنہ بعد میں ہزار روپیہ میں نسخہ ملنا مشکل ہوگا

قیمت صرف ۳/

گلریز

صاحبان کتاب خریدنے سے پہلے اصلی اور نقلی گلریز میں فرق دیکھ لیویں ہم نے بہت کوشش کر کے اصلی گلریز جمع کر کے چھپوائی ہے۔ جو کہ سابقہ گلریز سے بہت بڑی ہے۔ لہذا آپ آج ہی دکان پر تشریف لا کر کتاب کا مطالعہ کر دیویں اور جسکی صحت و صفائی کاغذ اور چھپائی بالکل عمدہ ہے۔ اتنی خوبیوں کے باوجود قیمت صرف ۱۲/ بارہ آنہ ہے

حبہ خاتون

حضرات۔ یہ وہ کتاب ہے۔ جو کہ کشمیر میں بالکل نایاب ہوگئی ہے اب ہم نے بہت ہی کوشش کر کے کتاب کے نقل کو حاصل کر کے کتاب چھپوائی ہے کتاب کیا ہے ایک بحر لطافت ہے قیمت صرف ۸/ آٹھ آنہ ہے

المشتہر شیخ غلام محمد اینڈ سنز تاجران کتب مہاراج گنج متصل کاں مسجد سرینگر

فہرستِ کُتب کشمیری و تازہ ترین غزلیات

نامِ کتاب	قیمت	نامِ کتاب	قیمت	نامِ کتاب	قیمت
گلریز کلان و مکمل	۱۲ر	بیاض مشتاق	۲ر	بیاض احمد بٹواری حصہ اول	۲ر
جبہ خاتون کلان	۸ر	ترانہ یوسف زرگر	۲ر	بیاض احمد بٹواری حصہ دوم	۲ر
وامق عذرا کلان	۸ر	ترانہ بلبل	۲ر	بیاضِ احمد بٹواری حصہ سوم	۲ر
کاشر سلطانی	۸ر	پیغام مسکر	۲ر	بیاضِ احمد بٹواری حصّہ چہارم	۲ر
ہارون رشید کلان	۳ر	ریشی نامہ حصّہ اول	۲ر	بیاض احمد بٹواری حصّہ پنجم	۲ر
یوسف زلیخا کلان	۸ر	ریشی نامہ حصّہ دوم	۲ر	بیاض احمد بٹواری حصّہ ششم	۲ر
قصہ شیخ صنعان کلان	۴ر	میلاد النبی حصّہ اول	۲ر	بیاضِ وازہ محمود حصّہ اول	۲ر
بہار مدینہ	۴ر	میلاد النبی حصّہ دوم	۲ر	بیاض وازہ محمود حصہ دوم	۲ر
قصہ لال مال پری	۱۰ر	کاشر رقو	۲ر	بیاض وہاب کھار حصہ اول	۲ر
کاشر بارہ ماسے	۶ر	بیاض محمود گامی	۲ر	بیاض وہاب کھار حصہ دوم	۲ر
کاشر قصیدہ بردہ	۴ر	پیغام بیتاب	۲ر	ترانہ محمد سراج حصہ اول	۲ر
ختمات مروجہ کشمیر معہ دعا	۲ر	لیسرنا القرآن	۶ر	ترانہ محمد سراج حصہ دوم	۲ر
دعائے صبح معہ نماز	۳ر	اوراد فتحیہ	۳ر	ترانہ محمد سراج حصّہ سوم	۲ر
قصہ سلطان غزنوی	۲ر	اورادِ قادریہ	۴ر	کلام عظیم میر حصہ اول	۲ر
کاشر لوز نامہ	۲ر	اذان اور پہمانے	۱ر	کلام عظیم میر حصہ دوم	۲ر
سوز چمن	۲	پہارہ کاری	۱ر	اکہ نندن	۲ر

ملنے کا پتہ

شیخ غلام محمد اینڈ سنز تاجرانِ کتب مہاراج گنج سرینگر

KASHMIR UNIVERSITY
Iqbal Library
Acc. No... 31813.8
Dated........28..1-93

مشتہر میر محمد تاجر کتب ... کشمیری بازار لاہور

خیر اندازیہ بہت عجیب کتاب چھپی

بیشمار

جس میں علم عروض اردو عربی فارسی اور ... درج ہے